

PROCEDURY SZKOŁY PODSTAWOWEJ

im. HENRYKA SIENKIEWICZA W JACZOWIE aktualizacja 2022/2023

Podstawy prawne

- ustawa z dnia 7 września 1991 roku o systemie oświaty (Dz. U. z 2021 r. poz. 1915.)
- rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 22 stycznia 2018 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie zakresu i form prowadzenia w szkołach i placówkach systemu oświaty działalności wychowawczej, edukacyjnej, informacyjnej i profilaktycznej w celu przeciwdziałania narkomanii (Dz.U. 2020 poz. 1449)
- ustawa z dnia 9 czerwca 2022 r. o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich (Dz.U. z 2022 r. poz 1700)
- ustawa z dnia 26 października 1982 roku o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz.U. z 2018 r. poz. 969)
- ustawa z dnia 25 lutego 1964 roku Kodeks rodzinny i opiekuńczy ze zm. (Dz.U. z 2020 r. poz. 1359)
- ustawa z 6 czerwca 1997 roku Kodeks karny ze zm.(Dz.U. z 2021 r. poz. 2345)
- rozporządzenie MENiS z dnia 31 grudnia 2002 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny w publicznych i niepublicznych szkołach i placówkach ze zm. (Dz.U. 2020 poz. 1604)
- ustawa z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii ze zm. (Dz.U. z 2020 r. poz. 2050,, Dz.U z 2022 r. poz 764)
- ustawa o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie z dnia 29 lipca 2005 r ze zm. (Dz.U. z 2021 r. poz. 1249)
- rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 9 sierpnia 2017 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie w sprawie zasad organizacji i udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach (Dz. U. z 2020 r. poz. 1280 i Dz.U. z 2022 r. poz. 1594)
- rozporządzenie Ministra Edukacji i Nauki z dnia 22 lipca 2022 r. w sprawie wykazu zajęć prowadzonych bezpośrednio z uczniami lub wychowankami albo na ich rzecz przez nauczycieli poradni psychologiczno - pedagogicznych oraz nauczycieli: pedagogów, pedagogów specjalnych psychologów, logopedów, terapeutów pedagogicznych i doradców zawodowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1610)
- Statut Szkoły Podstawowej im. Henryka Sienkiewicza w Jaczowie

- zarządzenie Nr 18 Komendanta Głównego Policji z dnia 23 maja 2014 r. zmieniające zarządzenie w sprawie metod i form wykonywania zadań przez policjantów w zakresie przeciwdziałania demoralizacji i przestępczości nieletnich oraz działań podejmowanych na rzecz małoletnich (Dz. Urz. KGP z 2014r., poz. 41).

SPIS PROCEDUR:

1. Zachowania uniemożliwiające prowadzenie lekcji.
2. Zachowania agresywne ucznia.
3. Uszkodzenie lub zniszczenie mienia szkolnego.
4. Kradzież na terenie szkoły.
5. Posiadanie przez uczniów narzędzi, przedmiotów niebezpiecznych oraz substancji uzależniających.
6. Uczeń pod wpływem substancji odurzających lub posiadający substancje uzależniające.
7. Wypadek podczas zajęć dydaktycznych, przerw śródlekcyjnych, innych zajęć szkolnych.
8. Nagła niedyspozycja zdrowotna ucznia, załamanie.
9. Uczeń dokonujący samouszkodzenia na terenie szkoły.
10. Ucieczka ucznia ze szkoły w czasie zajęć lekcyjnych, pozalekcyjnych.
11. Wagary, powtarzające się nieusprawiedliwione nieobecności na zajęciach dydaktycznych.
12. Oddalenie się ucznia od grupy w trakcie wycieczki szkolnej.
13. Nieodebrane dziecko ze świetlicy szkolnej; dziecko samowolnie opuszczające świetlicę szkolną.
14. Brak kontaktu z rodzicami/prawnymi opiekunami.
15. Uczeń jako sprawca czynu karalnego lub przestępstwa.
16. Uczeń jako ofiara czynu karalnego.
17. Agresywne zachowanie pracownika szkoły wobec ucznia.
18. Zachowanie agresywne rodzica/opiekuna prawnego innej osoby dorosłej przebywającej na terenie szkoły wobec ucznia.

19. Obecność na terenie szkoły osób niepożądanych.
20. Korzystanie z telefonu komórkowego oraz innych urządzeń elektronicznych podczas zajęć szkolnych.
21. Zagrożenie pożarem, wybuchem lub zatruciem.
22. Kontakty i współpraca rodziców/prawnych opiekunów ze szkołą.
23. Dziecko przewlekłe chore.
24. Postępowanie w przypadku śmierci ucznia.
25. Organizacja i świadczenie pomocy psychologiczno - pedagogicznej.
26. Wydawanie opinii o uczniu do instytucji wspomagających proces wychowawczy.
27. Postępowanie w przypadku podejrzenia, że uczeń jest ofiarą przemocy w rodzinie.
28. Postępowanie wobec ofiar i sprawców cyberprzemocy.

**ZACHOWANIA UNIEMOŻLIWIAJĄCE PROWADZENIE LEKCJI
(WULGARNE ZACHOWANIA W STOSUNKU DO RÓWIEŚNIKÓW, NAUCZYCIELA, GŁOŚNE
ROZMOWY, BRAK REAKCJI NA POLECENIA NAUCZYCIELA itp.)**

1. Nauczyciel prowadzący zajęcia upomina słownie ucznia, przeprowadza z nim rozmowę, a w przypadku braku reakcji, informuje o zachowaniu rodziców/opiekunów ucznia poprzez wpis do e-dziennika (uwagi) lub poprzez wiadomość elektroniczną do rodzica/prawnego opiekuna.
2. W sytuacji wymagającej natychmiastowej interwencji innych osób nauczyciel powiadamia pedagoga/psychologa szkolnego lub dyrektora/wicedyrektora szkoły poprzez wysłanie ucznia z klasy.
3. Nauczyciel prowadzący zajęcia informuje o zdarzeniu wychowawcę i sporządza odpowiednią notatkę w dzienniku elektronicznym.
4. Pedagog/psycholog przeprowadza rozmowę z uczniem/grupą uczniów niewłaściwie zachowujących się podczas lekcji. Sporządza notatkę w dokumentacji pedagoga/psychologa.
5. W przypadku braku poprawy zachowania, nagminnie powtarzających się niewłaściwych zachowań - wychowawca klasy w porozumieniu i w obecności pedagoga/psychologa szkolnego, przeprowadza rozmowę z uczniem/uczniami oraz jego/ich

rodzicami/opiekunami prawnymi.

6. W przypadkach trudnych, uczeń w obecności rodziców/prawnych opiekunów, wychowawcy, pedagoga/psychologa szkolnego podpisuje kontrakt wychowawczy, z uwzględnieniem zawartych w kontrakcie konsekwencji i dalszego monitorowania zachowań ucznia. Rodzice otrzymują kopię kontraktu.
7. W sytuacji, gdy wszelkie oddziaływania wewnątrzszkolne nie przyniosą efektu, dyrektor informuje rodziców/prawnych opiekunów o konieczności złożenia wniosku do Poradni Psychologiczno - Pedagogicznej o przeprowadzenie diagnozy i wskazanie sposobu rozwiązania problemu.

ZACHOWANIA AGRESYWNE UCZNIA

1. Nauczyciel szkoły przerywa zachowanie agresywne, którego jest świadkiem i jeżeli jest taka możliwość przeprowadza wstępną rozmowę z uczniem i ustala okoliczności zdarzenia.
2. Nauczyciel informuje wychowawcę o zdarzeniu i wstępnych ustaleniach, a w uzasadnionych przypadkach pedagoga/psychologa szkolnego.
3. Wychowawca przeprowadza rozmowę z uczniem, sporządza notatkę w e-dzienniku, dzienniku wychowawczym i wymierza karę stosowną do zaistniałej sytuacji, zgodną z WSO.
4. Wychowawca według przyjętej formy kontaktu informuje rodziców/opiekunów prawnych ucznia o zdarzeniu i formie wymierzonej kary.
5. Jeżeli zachowania agresywne powtarzają się, wychowawca informuje pedagoga/psychologa szkolnego, który podejmuje następujące działania:
 - przeprowadza rozmowę interwencyjną z uczniem w obecności rodziców/prawnych opiekunów i policjanta ds. nieletnich lub dzielnicowego,
 - przygotowuje kontrakt wychowawczy z uwzględnieniem konsekwencji dla ucznia i dalszego sposobu monitorowania zachowań.
 - prowadzi dokumentację monitorującą, utrzymuje stały kontakt z wychowawcą i rodzicami ucznia.
6. W sytuacji, kiedy uczeń w dalszym ciągu stwarza zagrożenie dla innych uczniów, przejawia zachowania agresywne, dyrektor

szkoły w porozumieniu z pedagogiem/psychologiem szkolnym informuje rodziców/ prawnych opiekunów o skierowanie wniosku do Sądu Rodzinnego i Nieletnich o zastosowanie środka wychowawczego zapobiegającego demoralizacji ucznia.

7. W przypadku agresji fizycznej i słownej poczucia bezpieczeństwa i wsparcia wymagają również świadkowie ataku. Należy przeprowadzić rozmowę ze świadkami przemocy, wyjaśnić im pojęcie agresji, przypomnieć normy i zasady reagowania na przemoc, ustalić działania w podobnych przypadkach.

8. W przypadku, kiedy zachowanie agresywne ucznia skierowane jest w stosunku do nauczyciela, pracownika szkoły, postępowanie odbywa się jak wyżej. Zawiadomienie policji odbywa się wówczas na wniosek poszkodowanego dorosłego.

USZKODZENIE LUB ZNISZCZENIE MIENIA SZKOLNEGO

1. Nauczyciel lub inny pracownik szkoły będący świadkiem zdarzenia podejmuje interwencję mającą na celu powstrzymanie dalszych działań sprawców, a następnie powiadamia wychowawcę lub pedagoga.
2. W przypadku braku ustalenia sprawcy, osoba stwierdzająca uszkodzenie mienia ustala podstawowe okoliczności zdarzenia, a następnie informuje wychowawcę lub pedagoga. Zasadne jest korzystanie z nagrań monitoringu, w celu wykrycia sprawcy.
3. Wychowawca, a w przypadku jego nieobecności pedagog/psycholog szkolny przeprowadza rozmowę dyscyplinującą ze sprawcą zdarzenia, ustala sposób jego ukarania i sporządza notatkę w dokumentacji pedagoga.
4. Wychowawca lub pedagog/psycholog informuje o zdarzeniu rodziców/opiekunów prawnych sprawcy i przekazuje sprawę kierownikowi gospodarczemu, który ustala sposób i termin naprawienia szkody.
5. W przypadku stwierdzenia dużej szkody, dyrektor szkoły podejmuje decyzję o zawiadomieniu policji.

KRADZIEŻ NA TERENIE SZKOŁY

1. Nauczyciel prowadzący zajęcia lub wychowawca, po otrzymaniu informacji od ucznia o kradzieży, przeprowadza z poszkodowanym i świadkami rozmowę w celu ustalenia okoliczności zdarzenia.
2. Nauczyciel podejmuje działania zmierzające do zwrotu skradzionego mienia poszkodowanemu, z wyłączeniem jednak przeszukania domniemanego sprawcy. Nauczyciel może poprosić domniemanego sprawcę o pokazanie zawartości np. plecaka, kieszeni.
3. Nauczyciel, który podjął wstępną interwencję, przekazuje informację o zdarzeniu wychowawcy klasy poszkodowanego i sprawcy, a w przypadku jego nieobecności pedagogowi/psychologowi szkolnemu.
4. Wychowawca lub pedagog/psycholog, jeżeli istnieje taka konieczność, kontynuują wyjaśnianie okoliczności zdarzenia.
5. Wychowawca lub pedagog/psycholog przeprowadza rozmowę ze sprawcą zdarzenia oraz jego rodzicami/ opiekunami prawnymi. *Rozmowa obejmuje informacje o ustalonych okolicznościach zdarzenia, ustalenie formy i terminu zwrotu skradzionego mienia , sposób ukarania sprawcy.*
6. W uzasadnionym przypadku pedagog/psycholog i wychowawca w porozumieniu z dyrektorem szkoły podejmują decyzję o zawiadomieniu policji. O tym fakcie informują rodziców/prawnych opiekunów poszkodowanego i sprawcy.

Postanowienia dodatkowe

- Szkoła nie odpowiada za przedmioty wartościowe, nie związane z procesem dydaktyczno - wychowawczo - opiekuńczym / np. telefony komórkowe, biżuterię, odtwarzacze MP3 i MP4, gry elektroniczne, zabawki, itp.
- Na lekcji wychowania fizycznego rzeczy pozostawione są w szatni i zamykane na klucz, a uczniowie nie mają prawa wchodzić do szatni podczas lekcji.

POSIADANIE PRZEZ UCZNIÓW NARZĘDZI, PRZEDMIOTÓW NIEBEZPIECZNYCH ORAZ SUBSTANCJI UZALEŻNIAJĄCYCH

Niebezpieczne narzędzia, przedmioty i substancje:

Za przedmioty niebezpieczne uważa się: szczyroryki i noże, duże metalowe sygnety, łańcuchy, szpikulce, kije, lasery, gaz, straszaki broni, pałki gumowe lub plastikowe oraz inne niebezpieczne przedmioty, substancje chemiczne łatwopalne, wybuchowe i żrące, narkotyki, alkohol, nikotynę, leki psychotropowe, tzw. „dopalacze”.

1. Nauczyciel lub inny pracownik szkoły, który jest świadkiem posiadania przez ucznia niedozwolonego narzędzia lub substancji, nakłania go do oddania niebezpiecznego przedmiotu i podejmuje działanie zmierzające do jego zabezpieczenia (zachowując środki ostrożności deponuje w sekretariacie, gabinecie pedagoga lub zabezpiecza pomieszczenie, w którym znajduje się przedmiot przed dostępem innych uczniów).
2. Jeżeli uczeń nie chce oddać przedmiotu lub substancji nauczyciel interweniujący natychmiast powiadamia wychowawcę, pedagoga/psychologa, a w uzasadnionych sytuacjach dyrektora szkoły.
3. Wychowawca bądź pedagog/psycholog odbiera niebezpieczny przedmiot, przeprowadza rozmowę z uczniem wyjaśniając przyczyny przyniesienia tego przedmiotu, pouczając o grożącym niebezpieczeństwie oraz informując o sposobie ukarania.
4. Wychowawca lub pedagog/psycholog informuje o zdarzeniu rodziców/ opiekunów prawnych ucznia, wzywa ich do szkoły i jeżeli jest to prawnie możliwe, oddaje przedmiot oraz sporządza notatkę w dokumentacji pedagoga/psychologa szkoły.
5. W przypadku, gdy istnieje uzasadnione podejrzenie, że jest to narkotyk, substancja lub przedmiot zagrażający zdrowiu i życiu dyrektor/wicedyrektor szkoły, pedagog/psycholog wzywa policję.

UCZEŃ POD WPLYWEM SUBSTANCJI ODURZAJĄCYCH LUB POSIADAJĄCY SUBSTANCJE UZALEŻNIAJĄCE

Postępowanie w sytuacji podejrzenia, że uczeń znajduje się pod wpływem alkoholu lub środków odurzających (narkotyki/dopalacze, leki psychotropowe)

1. Nauczyciel odizolowuje ucznia od innych dzieci. Należy ustalić, czy uczeń posiada przy sobie substancję, pod której jest wpływem lub opakowanie po środku.
2. Nauczyciel informuje o zdarzeniu pedagoga/psychologa szkolnego, wychowawcę lub dyrektora/wicedyrektora szkoły.
3. Pedagog/psycholog, wychowawca lub dyrektor informuje rodziców/ opiekunów prawnych ucznia i wzywa ich do szkoły. W przypadku odmowy przyjazdu rodziców lub niemożności skontaktowania się z rodzicami /prawnymi opiekunami, dyrektor zawiadamia policję.
4. W przypadku istnienia podejrzenia o **zagrożeniu zdrowia i życia** ucznia pedagog/psycholog lub dyrektor/wicedyrektor szkoły wzywa karetkę pogotowia i policję. Znalezione przy uczniu opakowania po substancjach należy niezwłocznie przekazać ratownikom medycznym.
5. Pedagog/psycholog odnotowuje zdarzenie w dokumentacji pedagoga/psychologa szkoły (protokół z interwencji kryzysowej).
6. Wychowawca i pedagog/psycholog przeprowadzają rozmowy z uczniem i jego rodzicami/ opiekunami prawnymi. *Rozmowa obejmuje informacje o ustalonych okolicznościach zdarzenia, konsekwencjach zażywania środków odurzających, formie ukarania ucznia* (w miarę możliwości - stan ucznia, rozmowa na bieżąco)
7. W uzasadnionym przypadku pedagog w porozumieniu z dyrektorem szkoły powiadamia policję.
8. Rodzice otrzymują również informację o możliwości pomocy ze strony pedagoga szkolnego i psychologa.
9. Wychowawca klasy wyciąga wobec ucznia konsekwencje.
10. Jeżeli powtarzają się przypadki, w których uczeń znajduje się pod wpływem alkoholu lub narkotyków na terenie szkoły dyrektor zawiadamia o tym sąd rodzinny, rodzice otrzymują wszelkie wsparcie i wskazówki o instytucjach zajmującymi się uzależnieniem dzieci i młodzieży.

Postępowanie w sytuacji posiadania bądź stwierdzenia palenia tytoniu przez ucznia w tym e-papierosa

1. Nauczyciel nakazuje uczniowi zwrot tytoniu lub e-papierosa i informuje o zdarzeniu wychowawcę klasy.
2. Wychowawca powiadamia o zdarzeniu rodziców /prawnych opiekunów ucznia oraz pedagoga/psychologa szkolnego, który odnotowuje ten fakt w dokumentacji pedagoga/psychologa szkoły.
3. Wychowawca w porozumieniu z pedagogiem/psychologiem przeprowadza rozmowę z uczniem i jego rodzicami/opiekunami prawnymi. *Rozmowa obejmuje informacje o ustalonych okolicznościach zdarzenia, konsekwencjach palenia tytoniu, formie ukarania ucznia.*

WYPADEK PODCZAS ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH, PRZERW ŚRÓDLEKCYJNYCH, INNYCH ZAJĘĆ SZKOLNYCH

Wypadek ucznia – nagle zdarzenie powodujące uraz, wywołane przyczyną zewnętrzną, które nastąpiło w czasie pozostawiania ucznia pod opieką szkoły: na terenie szkoły lub poza terenem szkoły (wycieczki, wyjścia pod opieką nauczycieli, „zielona szkoła” itp.).

1. Pracownik Szkoły, który powziął wiadomość o wypadku ucznia:
 - a) niezwłocznie zapewnia poszkodowanemu opiekę, w szczególności sprowadzając fachową pomoc medyczną, a w miarę możliwości udzielając poszkodowanemu pierwszej pomocy (ogólne zasady postępowania przy udzielaniu pierwszej pomocy poszkodowanym w wypadkach stanowią załącznik do procedury),
 - b) nie dopuszcza do zajęć lub przerywa je wyprowadzając uczniów z miejsca zagrożenia, jeżeli miejsce, w którym są lub będą prowadzone zajęcia może stwarzać zagrożenie dla bezpieczeństwa uczniów,
 - c) niezwłocznie powiadamia Dyrektora Szkoły.

Jeśli nauczyciel ma w tym czasie zajęcia z klasą – przywołuje wolnego nauczyciela lub pedagoga/psychologa i prosi o nadzór nad swoimi uczniami.

Pozostawienie reszty uczniów bez opieki jest niedopuszczalne.

O każdym wypadku nauczyciel, pod opieką którego przebywał uczeń w chwili wypadku, powiadamia rodziców/prawnych opiekunów

poszkodowanego ucznia.

2. Przy lekkich przypadkach (brak wyraźnych obrażeń – np. widoczne tylko lekkie zaczerwienienie, zadrapanie, lekkie skaleczenie), po udzieleniu pierwszej pomocy poszkodowanemu uczniowi, nauczyciel lub dyrektor powiadamiając rodzica o zdarzeniu ustala z nim:

- a) potrzebę wezwania pogotowia,
- b) potrzebę wcześniejszego przyścia rodzica,
- c) godzinę odbioru dziecka ze szkoły w dniu zdarzenia.

3. Dziecko **musi zostać odebrane przez rodzica**, a dopóki rodzic się nie zgłosi, opiekę nad dzieckiem sprawuje **nauczyciel**. Nie można dziecka, które uległo lekkiemu wypadkowi wypuścić samego ze szkoły, nawet, gdy skończyło lekcje. Podczas przekazania dziecka rodzicowi nauczyciel sporządza notatkę, w której muszą się znaleźć następujące informacje:

- Imię i nazwisko rodzica odbierającego dziecko
- Imię i nazwisko dziecka
- Data i godzina odbioru dziecka ze szkoły
- Informacja o powiadomieniu rodziców o stanie dziecka i szczegółach wypadku
- Notatkę podpisuje rodzic i nauczyciel.

4. W każdym trudniejszym przypadku (widoczne obrażenia, urazy, niepokojące objawy) nauczyciel lub dyrektor szkoły wzywa pogotowie ratunkowe.

5. O każdym wypadku dyrektor szkoły zawiadamia niezwłocznie organ prowadzący i współpracującego ze szkołą pracownika służby bhp.

6. O wypadku śmiertelnym, ciężkim i zbiorowym dyrektor szkoły zawiadamia niezwłocznie prokuratora i kuratora oświaty.

7. O wypadku, do którego doszło w wyniku zatrucia, dyrektor szkoły zawiadamia niezwłocznie państwowego inspektora sanitarnego.

8. Jeżeli wypadek został spowodowany niesprawnością techniczną pomieszczenia lub urządzeń, miejsce wypadku pozostawia się nienaruszone. Dyrektor zabezpiecza je do czasu dokonania oględzin lub wykonania szkicu przez zespół powypadkowy.

9. Jeżeli wypadek zdarzył się w czasie wyjścia, imprezy organizowanej poza terenem szkoły, wszystkie stosowne decyzje podejmuje opiekun grupy/kierownik wycieczki i odpowiada za nie.

10. Dyrektor Szkoły przekazuje prowadzenie czynności powypadkowych szkolnemu pracownikowi służby bhp, który przeprowadza postępowanie powypadkowe i sporządza dokumentację powypadkową;

- przesłuchuje poszkodowanego ucznia (w obecności rodzica lub wychowawcy/pedagoga/psychologa szkolnego) sporządza protokół przesłuchania,
- przesłuchuje świadków wypadku i sporządza protokoły przesłuchania; jeżeli świadkami są uczniowie – przesłuchanie odbywa się w obecności wychowawcy lub pedagoga/psychologa szkolnego, a protokół przesłuchania odczytuje się w obecności ucznia – świadka i jego rodziców,

- sporządza szkic lub fotografię miejsca wypadku (dotyczy sytuacji określonej w pkt 9),
- uzyskuje pisemne oświadczenie nauczyciela, pod opieką którego uczeń przebywał w czasie, gdy zdarzył się wypadek,
- uzyskuje opinię lekarską z opisem doznanych obrażeń i określeniem rodzaju wypadku,
- sporządza protokół powypadkowy wg wzoru stanowiącego załącznik, protokół powypadkowy podpisują członkowie powołanego zespołu oraz dyrektor Szkoły,
- z treścią protokołu powypadkowego i innymi materiałami postępowania powypadkowego zaznajamia się rodziców (opiekunów prawnych) poszkodowanego ucznia, którzy potwierdzają ten fakt podpisem w protokole,
- protokół doręcza się rodzicom (opiekunom prawnym) poszkodowanego ucznia, którzy potwierdzają to podpisem w protokole,
- organowi prowadzącemu i kuratorowi oświaty protokół powypadkowy doręcza się na ich wniosek,
- jeden egzemplarz protokołu powypadkowego pozostaje w Szkole,
- w ciągu 7 dni od dnia doręczenia protokołu powypadkowego osoby, którym doręczono protokół, mogą złożyć zastrzeżenia do ustaleń protokołu (są o tym informowani przy odbieraniu protokołu),
- zastrzeżenia składa się ustnie do protokołu powypadkowego lub na piśmie przewodniczącemu zespołu,
- zastrzeżenia mogą dotyczyć w szczególności: niewykorzystania wszystkich środków dowodowych niezbędnych dla ustalenia stanu faktycznego, sprzeczności istotnych ustaleń protokołu z zebrany materiał dowodowy,

11. Dyrektor Szkoły prowadzi rejestr wypadków.

NAGŁA NIEDYSPOZYCJA ZDROWOTNA UCZNIA, ZASŁABNIĘCIE

Nagła niedyspozycja zdrowotna ucznia – gorączka, dolegliwości żołądkowe, dolegliwości bólowe, duszności, krótkotrwałe omdlenia i zasłabnięcia.

1. Nauczyciel prowadzący zajęcia lub nauczyciel dyżurujący dokonuje wstępnej oceny sytuacji, zapewnia uczniowi opiekę i udziela pierwszej pomocy, a w razie potrzeby informuje sekretariat szkoły poprzez wyznaczonego ucznia o konieczności poinformowania/wezwania rodzica/opiekuna prawnego w celu odebrania dziecka ze szkoły

2. Nauczyciel określa stan zdrowia ucznia i w razie konieczności informuje pedagoga/psychologa szkolnego, który ustala dalszą opiekę nad dzieckiem do przyjazdu rodzica/prawnego opiekuna.
3. W przypadku, gdy istnieje obawa, że zagrożone jest zdrowie i życie dziecka nauczyciel, powiadamia dyrektora/wicedyrektora szkoły, który wzywa pogotowie ratunkowe.

UCZEŃ DOKONUJĄCY SAMOUSZKODZENIA NA TERENIE SZKOŁY

1. Nauczyciel, który powziął taką wiedzę niezwłocznie dąży do zaprzestania kontynuowania czynności samookaleczenia się ucznia, poprzez zastosowanie stanowczej perswazji i natychmiastowe odebranie niebezpiecznego przedmiotu z zachowaniem zasad bezpieczeństwa.
2. Poszkodowanemu uczniowi należy udzielić pierwszej pomocy przedmedycznej.
3. W razie potrzeby należy poprosić osobę dorosłą (drugiego nauczyciela lub pracownika z obsługi) o wykonanie telefonu z sekretariatu celem wezwania pogotowia ratunkowego.
4. Jeżeli wydarzenie miało miejsce podczas zajęć lekcyjnych, należy zapewnić opiekę pozostałym uczniom z pomocą innego nauczyciela lub personelu z obsługi.
5. O zaistniałym zdarzeniu niezwłocznie informuje się dyrektora szkoły, pedagoga/psychologa i wychowawcę klasy, do której uczęszcza uczeń dokonujący samookaleczenia.
6. O zaistniałym zdarzeniu niezwłocznie informuje się rodziców ucznia (dyrekcja/wychowawca, pedagog/psycholog)
7. Do momentu przyjazdu pogotowia ratunkowego, opiekę nad uczniem przejmuje pedagog/ psycholog szkolny.
8. Ze zdarzenia pedagog/psycholog sporządza notatkę służbową (protokół z interwencji kryzysowej)
9. Uczestników zdarzenia należy otoczyć opieką psychologiczno-pedagogiczną (ucznia, rodziców/opiekunów prawnych, świadków zdarzenia)
10. W zależności od oceny sytuacji, należy ustalić strategię przyszłych oddziaływań (zdecydować, czy uczeń wymaga terapii)

psychologicznej oraz konsultacji diagnozującej z psychiatrą).

UCIECZKA UCZNIA ZE SZKOŁY W CZASIE ZAJĘĆ LEKCYJNYCH, POZALEKCYJNYCH

1. Nauczyciel, który stwierdził fakt ucieczki ucznia odnotowuje nieobecność w e-dzienniku i powiadamia telefonicznie rodziców/opiekunów prawnych ucznia. O zaistniałym fakcie informuje wychowawcę klasy.
2. Wychowawca przeprowadza rozmowy z uczniem i jego rodzicami/opiekunami prawnymi i odnotowuje ten fakt w dokumentacji. *Rozmowa ma na celu ustalenie przyczyn ucieczki z lekcji oraz przekazanie informacji o konsekwencjach takiego postępowania i formie ukarania ucznia.*
3. W przypadku utrudnionego kontaktu z rodzicami/ opiekunami prawnymi ucznia wychowawca wzywa ich do szkoły listem poleconym, którego kserokopię zachowuje.
4. Jeżeli problem powtarza się, wychowawca informuje pedagoga/psychologa szkolnego, który przeprowadza ponowną rozmowę z uczniem i jego rodzicami/ opiekunami prawnymi. Odnotowuje ten fakt w dokumentacji pedagoga/psychologa.
5. W przypadku braku poprawy zachowania lub braku współpracy ze strony rodziców/ opiekunów prawnych pedagog w porozumieniu z dyrektorem szkoły podejmuje inne, przewidziane prawem czynności (wniosek do Sądu Rodzinnego i Nieletnich).

WAGARY, POWTARZAJĄCE SIĘ NIEUSPRAWIEDLIWIONE NIEOBECNOŚCI NA ZAJĘCIACH DYDAKTYCZNYCH

Zgodnie ze Statutem Szkoły, uczeń ma obowiązek przedstawić wychowawcy lub innemu nauczycielowi usprawiedliwienie za czas nieobecności natychmiast po powrocie do szkoły, ale nie później niż w ciągu 2 tygodni od momentu ustania absencji. Jeśli ten warunek nie zostanie spełniony, uczeń ma godziny nieusprawiedliwione, co skutkuje obniżeniem oceny zachowania.

Wszystkie godziny nieusprawiedliwione w terminie uważane są za wagary.

1. Wychowawca w przypadku opuszczania przez ucznia pojedynczych lekcji lub całych dni bez usprawiedliwienia każdorazowo informuje rodzica/prawnego opiekuna o absencji i ustala przyczynę nieobecności.
2. W przypadku utrudnionego kontaktu z rodzicami/ opiekunami prawnymi ucznia wychowawca wzywa rodziców do szkoły listem poleconym, którego kserokopię zachowuje.
3. Wychowawca przeprowadza rozmowy z uczniem i jego rodzicami/ opiekunami prawnymi i odnotowuje ten fakt w dokumentacji. *Rozmowa ma na celu przekazanie informacji o konsekwencjach opuszczania zajęć lekcyjnych, formie ukarania ucznia oraz zobowiązanie rodziców/ opiekunów prawnych do większej kontroli nad dzieckiem.*
4. W przypadku powtarzających się nieobecności nieusprawiedliwionych, pomimo rozmowy z uczniem i rodzicami/prawnymi opiekunami, wychowawca przekazuje sprawę do pedagoga/psychologa szkolnego. Jeżeli został przez sąd przydzielony kurator społeczny, wychowawca, pedagog/psycholog szkolny powiadamia o powyższej absencji również kuratora.
5. Jeżeli sytuacja powtarza się, pedagog/psycholog informuje dyrektora szkoły, który wzywa rodzica do spełniania przez dziecko obowiązku szkolnego, wysyłając pismem wezwanie listem poleconym za potwierdzeniem odbioru.
6. Jeżeli podjęte działania nie przyniosą pozytywnego skutku, dyrektor szkoły kieruje sprawę na drogę postępowania egzekucyjnego.

ODDALENIE SIĘ UCZNIA OD GRUPY W CZASIE

WYCIECZKI SZKOLNEJ

1. Opiekun grupy/ kierownik wycieczki ustala okoliczności oddalenia i podejmuje natychmiastowe poszukiwania zaginionego ucznia:
 - a) poza miejscem zamieszkania poszukiwanie podejmuje kierownik wycieczki, a grupa z opiekunami pozostaje w ustalonym miejscu.
 - b) w miejscu zamieszkania opiekun grupy telefonicznie informuje dyrektora/wicedyrektora szkoły, która deleguje osobę do doprowadzenia grupy do szkoły, a opiekun podejmuje poszukiwania
2. Po odnalezieniu ucznia opiekun grupy/ kierownik wycieczki:
 - wyjaśnia przyczyny, które doprowadziły do takiej sytuacji,
 - uświadamia odnalezioną osobę konsekwencje jej zachowania,
 - jeśli oddalenie było nieświadome, przypomina regulamin wycieczki i udziela uczniowi upomnienia,
 - jeśli oddalenie było świadome – przypomina regulamin wycieczki i informuje ucznia o sposobie ukarania,
 - informuje rodziców/ opiekunów prawnych
3. Jeśli poszukiwania ucznia są bezskuteczne, opiekun/kierownik grupy informuje policję, dyrektora szkoły i rodziców/opiekunów prawnych.
4. Jeśli oddalenie od grupy będzie się powtarzało, uczestnictwo ucznia w następnej imprezie turystycznej zostaje zawieszone.

NIEODEBRANE DZIECKO ZE ŚWIETLICY SZKOLNEJ DZIECKO SAMOWOLNIE OPUSZCZAJĄCE ŚWIETLICĘ SZKOLNĄ

Uczeń nieodebrany ze świetlicy

1. Nauczyciel świetlicy kontaktuje się telefonicznie z rodzicami/opiekunami prawnymi dziecka, ustala przyczyny zdarzenia i zapewnia dziecku opiekę do czasu ich przybycia.
2. Nauczyciel świetlicy przypomina rodzicom/opiekunom prawnym, że są zobowiązani do punktualnego odbioru dziecka ze świetlicy.

3. W przypadku braku kontaktu z rodzicami/ opiekunami prawnymi nauczyciel doprowadza dziecko do miejsca jego zamieszkania.
4. W przypadku niezastania w domu rodziców/prawnych opiekunów lub innej osoby dorosłej powiadamia policję, zapewniając dziecku opiekę do czasu jej przyjazdu.
5. Jeżeli sytuacja powtarza się, nauczyciel świetlicy informuje pedagoga/psychologa i dyrektora szkoły, którzy rozpoznają sytuację i podejmują dalsze przewidziane prawem działania.

Samowolne oddalenie się dziecka ze świetlicy

1. Nauczyciel świetlicy ustala okoliczności oddalenia i podejmuje natychmiastowe poszukiwania zaginionego ucznia, odnotowuje w dokumentacji jego nieobecność. W przypadku, jeśli pełni opiekę jednoosobowo, powiadamia o fakcie dyrektora szkoły.
2. Po odnalezieniu ucznia nauczyciel udziela mu upomnienia i informuje o konsekwencjach złamania zasad regulaminu oraz informuje o zaistniałym fakcie rodziców/ opiekunów prawnych oraz wychowawcę klasy.
3. W przypadku nieodnalezienia dziecka nauczyciel świetlicy informuje o fakcie dyrektora szkoły, rodziców /opiekunów prawnych.
4. Jeśli dalsze poszukiwania podjęte przez szkołę i rodziców nie przynoszą oczekiwanego rezultatu, dyrektor szkoły powiadamia policję.
5. Jeżeli zachowanie powtarza się nauczyciel świetlicy informuje pedagoga/psychologa szkolnego i wychowawcę klasy, którzy w porozumieniu z rodzicami podejmują działania zapobiegawcze.

BRAK KONTAKTU Z RODZICAMI/PRAWNYMI OPIEKUNAMI UCZNIA

1. W przypadku, gdy rodzic/opiekun prawny nie kontaktuje się z wychowawcą w czasie wyznaczonym, wychowawca prosi rodzica/opiekuna prawnego o przybycie do szkoły, wykorzystując różne formy nawiązywania kontaktu z rodzicem: e-dziennik, kontakt telefoniczny, wizyta w domu. Podjęte działania dokumentuje w dzienniku elektronicznym - kontakt z rodzicami.

2. W przypadku braku reakcji ze strony rodzica/opiekuna prawnego wychowawca wysyła list polecony za potwierdzeniem odbioru.
3. W przypadku, gdy rodzic/opiekun prawny nadal nie reagują, wychowawca w porozumieniu z pedagogiem i dyrektorem szkoły podejmuje dalsze przewidziane prawem działania.

UCZEŃ JAKO SPRAWCA CZYNU KARALNEGO LUB PRZESTĘPSTWA (ROZBÓJ, USZKODZENIE CIAŁA itp.)

1. Nauczyciel, pracownik szkoły, który jest świadkiem zdarzenia niezwłocznie informuje o zdarzeniu pedagoga/psychologa szkolnego, który przejmuje sprawcę. Pedagog/psycholog szkolny powiadamia dyrektora/wicedyrektora szkoły w celu wezwania policji.
2. Dyrektor lub wyznaczona przez niego osoba zabezpiecza ewentualne dowody przestępstwa lub przedmioty pochodzące z przestępstwa i przekazuje policji.
3. Pedagog/psycholog szkolny w porozumieniu z nauczycielem lub wychowawcą ustala wstępnie okoliczności czynu, świadków zdarzenia i przekazuje te informacje policji.
4. Pedagog/psycholog szkolny powiadamia rodziców/opiekunów prawnych ucznia-sprawcy i sporządza notatkę w dokumentacji pedagoga/psychologa (protokół z interwencji kryzysowej).
5. Pedagog/psycholog szkolny jest obecny podczas wykonywania czynności przez policję przewidzianych prawem.
6. W sytuacjach wyjątkowych (zagrożenie życia, nieobecność dyrektora i pedagoga/psychologa w godzinach zajęć popołudniowych w szkole, zajęć poza szkołą np. wycieczka) nauczyciel bezzwłocznie zawiadamia o przestępstwie (zdarzeniu) policję.

UCZEŃ - OFIARA CZYNU KARALNEGO

1. Nauczyciel/wychowawca udziela pierwszej pomocy lub zapewnia jej udzielenie.
2. W przypadku konieczności wezwania pogotowia ratunkowego, nauczyciel poprzez wyznaczoną inną osobę (pracownik szkoły, inny uczeń) niezwłocznie powiadamia dyrektora/wicedyrektora szkoły, sam pozostaje z poszkodowanym.
3. W ten sam sposób powiadamia pedagoga/psychologa szkolnego, który niezwłocznie informuje telefonicznie rodziców/ opiekunów prawnych ucznia. W przypadku ich nieobecności, czynność tą wykonuje pracownik sekretariatu.
4. Dyrektor szkoły w porozumieniu z pedagogiem/psychologiem powiadamia policję i ustala okoliczności i ewentualnych świadków zdarzenia. Uzyskane informacje przekazuje policji i rodzicom/prawnym opiekunom. Z podjętych działań pedagog/psycholog sporządza notatkę umieszczoną w dokumentacji pedagoga/psychologa (protokół z interwencji kryzysowej).

AGRESYWNE ZACHOWANIE PRACOWNIKA SZKOŁY WOBEC UCZNIA

1. Po uzyskaniu informacji o zdarzeniu od ucznia/rodzica/pracownika szkoły, dyrektor szkoły przeprowadza niezwłocznie postępowanie wyjaśniające.
2. Dyrektor szkoły podejmuje przewidziane prawem działania wobec pracownika i informuje o nich rodziców/prawnych opiekunów ucznia.
3. Dyrektor sporządza z podjętych działań notatkę potwierdzoną podpisem rodzica i umieszczoną w dokumentacji zdarzeń.

ZACHOWANIE AGRESYWNE RODZICA/OPIEKUNA PRAWNEGO, INNEJ OSOBY DOROSŁEJ PRZEBYWAJĄCEJ NA TERENIE SZKOŁY WOBEC UCZNIA

1. Nauczyciel/pracownik szkoły podejmuje próbę przerwania zachowania agresywnego i wstępnego rozpoznania okoliczności zdarzenia. Nauczyciel/ pracownik szkoły powiadamia dyrektora/wicedyrektora szkoły o zaistniałej sytuacji.
2. W przypadku gdy osoba dorosła nie zaprzestała zachowania agresywnego, dyrektor szkoły zawiadamia policję.
3. W sytuacji wyjątkowej (zagrożenia życia, braku dyrekcji w godzinach zajęć popołudniowych w szkole) nauczyciel/ pracownik szkoły niezwłocznie powiadamia policję.

OBECNOŚĆ NA TERENIE SZKOŁY OSÓB NIEPOŻĄDANYCH

Szkoła posiada monitoring wizyjny oraz zabezpieczenie w postaci domofonu (budynek w Jaczowie) i zamykanych drzwi na klucz (budynek w Jerzmanowej).

1. Nauczyciel lub inny pracownik szkoły, który stwierdził bezzasadny fakt przebywania osoby trzeciej w szkole prosi o opuszczenie jej terenu, a w przypadku odmowy zawiadamia pracowników obsługi lub dyrektora szkoły.
2. Nauczyciel lub inny pracownik szkoły, który stwierdził niewłaściwe zachowanie osoby trzeciej przebywającej w szkole stosuje słowne upomnienie, a w przypadku braku reakcji prosi o opuszczenie jej terenu i zawiadamia o zdarzeniu dyrektora szkoły.
3. W przypadku braku reakcji dyrektor szkoły zawiadamia policję.

KORZYSTANIE Z TELEFONU KOMÓRKOWEGO ORAZ INNYCH URZĄDZEŃ ELEKTRONICZNYCH PODCZAS ZAJĘĆ SZKOLNYCH

W szkole obowiązuje zakaz korzystania przez uczniów z telefonów komórkowych oraz innych urządzeń elektronicznych podczas obowiązkowych zajęć lekcyjnych oraz zajęć pozalekcyjnych. Urządzenia te muszą być wyłączone lub wyciszone i schowane. W szczególnych sytuacjach, nauczyciel może udzielić zgody na skorzystanie przez ucznia z telefonu komórkowego podczas zajęć.

1. Wychowawcy informują uczniów na początku roku szkolnego o warunkach korzystania z telefonów komórkowych oraz innych urządzeń elektronicznych podczas pobytu w szkole.
2. Nauczyciel, który stwierdzi, że uczeń korzysta z telefonu komórkowego lub innych urządzeń elektronicznych podczas zajęć, ustnie upomina ucznia i wydaje polecenie wyłączenia i schowania urządzenia.
3. W przypadku powtarzających się upomnień w stosunku do ucznia, który się do nich nie stosuje, nauczyciel prosi ucznia o oddanie telefonu lub innych urządzeń i przekazuje je do sekretariatu. Telefon lub inne urządzenia uczeń może odebrać po zajęciach lekcyjnych.
4. W uzasadnionych przypadkach (nagminne korzystanie z telefonu czy innych urządzeń, lekceważenie poleceń i próśb nauczyciela o schowanie telefonu lub innych urządzeń) nauczyciel oddaje sprzęt ucznia do sekretariatu. Wychowawca informuje wówczas rodziców/prawnych opiekunów ucznia o konieczności odebrania własności dziecka osobiście.

ZAGROŻENIE POŻAREM, WYBUCEM I ZATRUCIEM

1. Nauczyciel lub inny pracownik szkoły, będący świadkiem zdarzenia, ustala podstawowe okoliczności zagrożenia i ocenia wstępnie jego możliwe skutki.
2. Nauczyciel lub inny pracownik szkoły podejmuje czynności mające na celu odizolowanie uczniów od źródła zagrożenia i w razie potrzeby udziela pierwszej pomocy osobom uczestniczącym w zdarzeniu.
3. Nauczyciel lub inny pracownik szkoły powiadamia o zdarzeniu dyrektora szkoły oraz kierownika do spraw gospodarczych.

4. Dyrektor szkoły lub upoważniona przez niego osoba powiadamia o zdarzeniu odpowiednie służby ratunkowe (Policję, Straż Pożarną, Pogotowie Ratunkowe).
5. Osoby odpowiedzialne, wyznaczone przez dyrektora organizują ewakuację zgodnie z przepisami BHP i przeciwpożarowymi.

PROCEDURY KONTAKTÓW I WSPÓŁPRACY RODZICÓW/PRAWNYCH OPIEKUNÓW ZE SZKOŁĄ

SKRÓT PROCEDUR KONTAKTU

1. Miejscem kontaktów jest tylko szkoła. Poza tym miejscem informacji na temat ucznia nie udziela się.
2. Szkoła (dyrekcja, wychowawcy klas, nauczyciele przedmiotów, pedagog, psycholog szkolny) mogą udzielać informacji na temat uczniów przez telefon, e-maile i e-dziennik.
3. Kontakty rodziców/prawnych opiekunów z nauczycielami odbywają się po zebraniach z rodzicami (według harmonogramu) lub wcześniejszym umówieniu się na spotkanie (przez e-dziennik).
4. Rodzic/opiekun prawny w pilnych przypadkach może kontaktować się z pracownikami pedagogicznymi szkoły telefonicznie przez sekretariat szkoły.
5. Wszelkie uwagi i wnioski dotyczące pracy szkoły, ocen, zachowania uczniów, propozycji zmian itp. rodzice/prawni opiekunowie kierują osobiście, w następującej kolejności do:
 - a) wychowawcy klasy
 - b) nauczyciela uczącego danego przedmiotu
 - c) pedagoga, psychologa szkolnego
 - d) w wyjątkowych (szczególnych) przypadkach do wicedyrektora szkoły, dyrektora szkoły

ZASADY WSPÓŁPRACY (pelen tekst)

1. Szkoła współpracuje z rodzicami/prawnymi opiekunami w zakresie nauczania, wychowania i profilaktyki.
2. Szkoła na bieżąco informuje rodziców/prawnych opiekunów o postępach dziecka w nauce i o jego zachowaniu.
3. Miejscem kontaktów rodziców/prawnych opiekunów z dyrekcją, wychowawcami klas, nauczycielami przedmiotów, pedagogiem,

- psychologiem szkolnym jest szkoła - sale lekcyjne, gabinety (dyrektora, wicedyrektora, pedagoga, psychologa szkolnego). Poza tymi miejscami informacji na temat ucznia nie udziela się.
4. Kontakty rodziców/prawnych opiekunów z nauczycielami odbywają się po zebraniach z rodzicami (według harmonogramu) lub wcześniejszym umówieniu się na spotkanie (przez e-dziennik).
 5. Rodzic/opiekun prawny w pilnych przypadkach może kontaktować się z pracownikami pedagogicznymi szkoły telefonicznie przez sekretariat szkoły.
 6. Informacje o zebraniach z rodzicami/prawnymi opiekunami zamieszczane są na stronie internetowej szkoły oraz przekazują je wychowawcy klas na pierwszym spotkaniu we wrześniu (Harmonogram roku szkolnego). O innych spotkaniach rodzice są informowani za pomocą dziennika elektronicznego.
 7. Rodzic/opiekun prawny w pilnych przypadkach może kontaktować się z pracownikami pedagogicznymi szkoły telefonicznie przez sekretariat szkoły.
 8. Spotkania z rodzicami/prawnymi opiekunami odbywają się w formie: zebrań ogólnych z rodzicami/prawnymi opiekunami w formie stacjonarnej lub online w zależności od sytuacji epidemicznej, wywiadówek semestralnych, indywidualnych kontaktów rodziców/prawnych opiekunów z dyrekcją, wychowawcami, nauczycielami przedmiotów, pedagogiem, psychologiem, każdorazowo po wcześniejszym umówieniu spotkania, innych spotkań wynikających z pracy szkoły.
 9. Rodzic/prawny opiekun ma obowiązek uczestniczyć w zebraniach i wywiadówkach semestralnych.
 10. W przypadku nieobecności rodzica/prawnego opiekuna na zebraniach z wychowawcą (ze szczególnym uwzględnieniem zebrań przed klasyfikacją) obowiązek uzyskania informacji o wynikach edukacyjnych i zachowaniu dziecka spoczywa na rodzicu/opiekunie prawnym.
 11. Rodzice/opiekunowie prawni mogą dodatkowo kontaktować się osobiście z nauczycielami w przypadkach uzasadnionych (telefonicznie przez sekretariat szkoły) lub pisemnie przez wpis w e-dzienniku. Nauczyciele prowadzą również dyżury konsultacyjne, które odbywają się po zebraniach klasowych.
 12. W trakcie prowadzonych przez siebie zajęć szkolnych (w tym również dyżurów śródlekcyjnych) nauczyciel nie może przyjmować rodziców/opiekunów prawnych.
 13. W sytuacjach wymagających niezwłocznego działania wychowawca może skontaktować się z rodzicami/opiekunami prawnymi telefonicznie lub przez e-dziennik, w innych przypadkach wzywa rodzica/opiekuna prawnego za pośrednictwem sekretariatu szkoły (w formie telefonicznej lub pisemnej).
 14. Rodzice/opiekunowie prawni pozostawiają wychowawcy kontaktowe numery telefonów. W razie zmiany numeru telefonu rodzic jest zobowiązany poinformować o tym wychowawcę.
 15. Każdy pracownik pedagogiczny szkoły w razie konieczności może skontaktować się z rodzicami/opiekunami prawnymi telefonicznie lub poprzez wezwanie do szkoły w formie pisemnej, telefonicznej lub pocztą elektroniczną w celu umówienia spotkania.

16. Wszelkie uwagi i wnioski dotyczące pracy szkoły, ocen, zachowania uczniów, propozycji zmian itp. rodzice/opiekunowie prawni kierują osobiście w następującej kolejności do:

- a) wychowawcy klasy,
- b) nauczyciela uczącego danego przedmiotu,
- c) pedagoga, psychologa szkolnego, a w wyjątkowych (szczególnych) przypadkach do: wicedyrektora szkoły, dyrektora szkoły,

FORMY WSPÓŁPRACY RODZICÓW Z WYCHOWAWCĄ

1. Corocznym obowiązkiem wychowawcy klasy w trakcie zebrań klasowych jest zapoznanie rodziców:

- a) ze Statutem Szkoły,
- b) z Programem Profilaktyczno –Wychowawczym Szkoły,
- c) z Wewnątrzszkolnymi Zasadami Oceniania,
- d) z kryteriami oceny zachowania,
- e) z procedurami postępowania w sytuacjach trudnych,
- f) z prawami i obowiązkami uczniów w szkole,
- g) z informacjami bieżącymi dotyczącymi funkcjonowania klasy i szkoły.

2. Podczas spotkań klasowych z rodzicami wychowawca zobowiązany jest uwzględnić następujące zasady:

- a) najtrudniejsze sprawy dotyczące ucznia należy omawiać szczerze, ale w indywidualnej rozmowie z rodzicami,
- b) z rodzicami rozmawiać należy po partnersku, z troską i życzliwością,
- c) udzielać konkretnych wskazówek co do przezwyciężania określonych trudności lub wskazywać osoby, instytucje, które to uczynią.

3. W trakcie zebrań klasowych należy unikać:

- a) dokonywania tylko negatywnych ocen zespołu uczniowskiego,
- b) publicznego czytania ocen,
- c) używania nazwisk przy przykładach negatywnych, opisujących trudne zachowania uczniów,
- d) podważania hierarchii wartości wyznawanych przez rodziców.

4. Aktywizowanie i motywowanie rodziców do współpracy ze szkołą odbywa się poprzez:

- a) wspólne rozwiązywanie problemów klasowych,
- b) pochwały dla uczniów za ich osiągnięcia i pozytywne zachowania,
- c) pomoc „trójki klasowej” w organizacji imprez klasowych,
- d) udział rodziców w takich formach pracy szkoły, jak: wycieczki, lekcje otwarte, wyjazdy na basen, święta szkoły, przegląd twórczości uczniowskiej itp.,
- e) uhonorowanie przez dyrekcję szkoły (także na wniosek wychowawcy) aktywnie działających rodziców dyplomem lub listami

gratulacyjnymi,

f) wspólne dbanie o estetykę pomieszczeń klasy,

g) pomoc przy wykonywaniu prac na rzecz szkoły, klasy.

NIEOBECNOŚCI I ZWOLNIENIA UCZNIÓW

1. Wszystkie nieobecności uczniów rodzice/prawni opiekunowie usprawiedliwiają pisemnie w ciągu 14 dni od powrotu ucznia do szkoły na kartce lub przez e–dziennik.
2. Usprawiedliwienie określa czas nieobecności dziecka potwierdzone podpisem rodzica /prawnego opiekuna i jest opatrzone datą.
3. Dokumentem usprawiedliwiającym nieobecność ucznia na zajęciach jest także zaświadczenie lekarskie (oryginał lub kopia).
4. Wychowawca ma prawo nie usprawiedliwić nieobecności ucznia, jeśli usprawiedliwienie wpłynie w terminie późniejszym lub gdy nie wpłynie w ogóle.
5. Godziny, które nie zostały usprawiedliwione w wyznaczonym czasie, zostają uznane za nieusprawiedliwione (bez możliwości zmiany statusu).
6. Zwolnienie ucznia z zajęć jest możliwe tylko na osobistą lub pisemną prośbę rodzica/opiekuna prawnego na kartce lub w e– dzienniku, przedstawioną najpóźniej w dniu zwolnienia.
7. W nagłych przypadkach (np. choroby, złego samopoczucia) rodzic/opiekun prawny powinien niezwłocznie odebrać dziecko ze szkoły osobiście lub przez osobę upoważnioną na piśmie, zgłaszając fakt zabrania ucznia nauczycielowi.

DZIECKO PRZEWLEKLE CHORE

Rodzic dziecka zobowiązany jest na początku roku szkolnego poinformować wychowawcę klasy o przewlekłej chorobie dziecka oraz wynikających z tego tytułu ograniczeniach w funkcjonowaniu.

DZIECKO PRZEWLEKLE CHORE - Choroba przewlekła to proces patologiczny trwający ponad 4 tygodnie, cechujący się brakiem nasilonych objawów chorobowych. Długotrwała choroba i częste hospitalizacje mogą okresowo uniemożliwiać choremu dziecku przebywanie w grupie rówieśników, a także

zaspokajanie wielu ważnych potrzeb psychicznych, fizycznych i społecznych. Przeciwdziałanie niekorzystnym skutkom choroby przewlekłej, polega między innymi na udzielaniu dziecku i jego rodzinie pomocy w budowaniu nowej koncepcji życia z chorobą i pomimo choroby. Odbudowa poczucia bezpieczeństwa jest jednym z najważniejszych zadań osób pomagających choremu dziecku i jego rodzinie. Dziecko może czuć się mniej bezradne i zagubione, gdy ma okazję do odnoszenia sukcesów i radzenia sobie z trudnymi sytuacjami. Zatem dostrzeganie i eksponowanie osiągnięć dziecka, chwalenie go za nie i nagradzanie jest jednym z kierunków pomagania mu w pokonywaniu poczucia bezradności. Drugi ważny kierunek to uczenie dziecka nowych umiejętności- zarówno tych przydatnych w pokonywaniu trudności związanych z chorowaniem, jak i tych otwierających mu nowe, wolne od ograniczeń pola aktywności, poszerzających jego „obszar wolności”.

Szkoła pełni w życiu chorego dziecka szczególną rolę. Jest to miejsce, w którym może się ono uczyć i bawić, rozwijać swoje zdolności i umiejętności, może przeżywać radość i dumę ze swojej aktywności, a także budować dobre relacje z innymi dziećmi. Obecność przyjaznych nauczycieli i rówieśników jest bardzo ważna dla prawidłowego rozwoju emocjonalnego i społecznego chorego dziecka. Niezwykle ważne jest przekazanie nauczycielom informacji o wpływie choroby dziecka na funkcjonowanie psychiczne, fizyczne i społeczne ucznia. Niektóre leki mogą działać pobudzająco, a inne usypiająco. Może to mieć wpływ na zachowanie się dziecka lub możliwość efektywnego uczenia się. Dzięki informacjom od rodziców i lekarzy, nauczyciel może poznać chorobę dziecka w takim zakresie, aby w razie potrzeby, w odpowiednim czasie, udzielić mu niezbędnej pomocy i wsparcia oraz zapewnić bezpieczne warunki na terenie szkoły. Także dostosować sposoby komunikowania się oraz sposoby i formy nauczania do potrzeb i aktualnych możliwości chorego dziecka. Wzajemne kontakty pomiędzy szkołą i rodzicami powinny być stałe i systematyczne, oparte na zaufaniu, spokojnej, wzajemnej wymianie informacji oraz współpracy i zrozumieniu.

W sytuacji, gdy w szkole jest uczeń przewlekłe chory wychowawca klasy powinien:

1. Poinformować pozostałych nauczycieli o chorobie ucznia
2. Pozyskać od rodziców (opiekunów prawnych) ucznia zaświadczenie lekarskie potwierdzające chorobę;
3. Dyrektor szkoły organizuje szkolenie kadry pedagogicznej i pozostałych pracowników szkoły w zakresie postępowania z chorym dzieckiem na co dzień oraz w sytuacji zaostrzenia objawów czy ataku choroby;
4. Wspólnie z nauczycielami i specjalistami zatrudnionymi w szkole dostosować formy pracy dydaktycznej, dobór treści i metod oraz organizację nauczania do możliwości psychofizycznych tego ucznia, a także objąć go różnymi formami pomocy psychologiczno-pedagogicznej;
5. W przypadku nasilenia choroby u dziecka podczas pobytu w szkole dyrektor lub nauczyciel niezwłocznie informuje o zaistniałej sytuacji rodziców lub prawnych opiekunów.

DZIECKO Z ASTMA

Astma oskrzelowa jest najczęstszą przewlekłą chorobą układu oddechowego u dzieci. Istotą astmy jest przewlekły proces zapalny toczący się w drogach oddechowych, który prowadzi do zwiększonej skłonności do reagowania skurczem na różne bodźce i pojawienia się objawów choroby.

OBJAWY

Jednym z podstawowych objawów jest duszność jako subiektywne uczucie braku powietrza spowodowane trudnościami w jego swobodnym przechodzeniu przez zwężone drogi oddechowe. Gdy duszność jest bardzo nasilona możemy zauważyć, że usta dziecka a także inne części ciała są zasinione. Konsekwencją zwężenia oskrzeli jest pojawienie się świszczącego oddechu. Częstym objawem astmy oskrzelowej jest kaszel. Najczęściej jest to kaszel suchy, napadowy, bardzo męczący. Zaostrzenie astmy może być wywołane przez: kontakt z alergenami, na które uczulone jest dziecko, kontakt z substancjami drażniącymi drogi oddechowe, wysiłek fizyczny, zimne powietrze, dym tytoniowy, infekcje. W przypadku wystąpienia duszności należy podać dziecku wziewnie lek rozkurczający oskrzela zgodnie z zaleceniem lekarza. W przypadku objawów ciężkiej duszności należy podać jednocześnie 2 dawki leku w aerozolu w odstępie 10-20 sekund. Po wykonaniu pierwszej inhalacji należy powiadomić rodziców dziecka o wystąpieniu zaostrzenia. W przypadku duszności o dużym nasileniu powinno się wezwać Pogotowie Ratunkowe. W czasie oczekiwania na przyjazd karetki pogotowia dziecko wymaga ciągłego nadzoru osoby dorosłej. Dodatkowo bardzo ważne jest zapewnienie dziecku spokoju oraz odizolowanie od osób trzecich.

NAKAZY

1. Częste wietrzenie sal lekcyjnych.
2. Dziecko, które ma objawy po wysiłku, powinno przed lekcją wychowania fizycznego przyjąć dodatkowy lek.
3. Ćwiczenia fizyczne należy zaczynać od rozgrzewki.
4. W przypadku wystąpienia u dziecka objawów duszności należy przerwać wykonywanie wysiłku i pozwolić dziecku zażyć środek rozkurczowy.

ZAKAZY

1. Chorzy uczniowie nie powinni uczestniczyć w pracach porządkowych.
2. W okresie pylenia roślin dzieci z pyłkowicą nie mogą ćwiczyć na wolnym powietrzu oraz nie powinny uczestniczyć w planowanych wycieczkach poza miasto.
3. Astma oskrzelowa wyklucza biegi na długich dystansach, wymagających długotrwałego, ciągłego wysiłku.
4. W klasach, gdzie odbywają się lekcje nie powinno być zwierząt futerkowych.

OGRANICZENIA

1. Uczeń z astmą może okresowo wymagać ograniczenia aktywności fizycznej i dostosowania ćwiczeń do stanu zdrowia.
2. Dziecko uczulone na pokarmy powinno mieć adnotację od rodziców, co może jeść w sytuacjach, które mogą wywołać pojawienie się objawów uczulenia.

OBSZARY DOZWOLONE I WSKAZANE DLA DZIECKA

1. Dzieci chore na astmę powinny uczestniczyć w zajęciach z wychowania fizycznego. wysportowane dziecko lepiej znosi okresy zaostrzeń choroby.
2. Uczeń z astmą nie powinien być trwale eliminowany z zajęć z wychowania fizycznego.
3. Dzieci z astmą mogą uprawiać biegi krótkie, a także gry zespołowe.
4. Dzieci z astmą mogą uprawiać gimnastykę i pływanie.
5. Dzieci z astmą mogą uprawiać większość sportów zimowych.

Bardzo ważny jest dobry kontakt szkoły z rodzicami po to, aby wspólnie zapewnić dziecku bezpieczne warunki nauki i pobytu w szkole. Pozwoli to zmniejszyć nadopiekuńczość rodziców, a dziecku rozwijać samodzielność i zaufanie do własnych możliwości i umiejętności. Tylko współdziałanie szkoły z rodzicami i lekarzem prowadzącym pomoże prawidłowo funkcjonować dziecku z astmą oskrzelową w środowisku, gdzie spędza wiele godzin w ciągu dnia.

DZIECKO Z CUKRZYCY

Cukrzyca to grupa chorób metabolicznych charakteryzujących się hiperglikemią (wysoki poziom glukozy we krwi - większy od 250mg%). Obecnie w Polsce wśród dzieci i młodzieży dominuje cukrzyca typu 1 – ten typ cukrzycy ma podłoże genetyczne i autoimmunologiczne. Cukrzyca nie jest chorobą zakaźną, nie można się nią zarazić przez kontakt z osobą chorą. Najczęstsze objawy to wzmożone pragnienie, częste oddawanie moczu oraz chudnięcie.

W chwili obecnej, w warunkach pozaszpitalnych, jedynym skutecznym sposobem podawania insuliny jest wstrzykiwanie jej do podskórnej tkanki tłuszczowej (za pomocą pena, pompy). Cukrzyca nie jest chorobą, która powinna ograniczać jakiegokolwiek funkcjonowanie ucznia, tylko wymaga właściwej samokontroli i obserwacji. Ćwiczenia fizyczne, sport i rekreacja połączone z ruchem są korzystne dla dzieci chorych na cukrzycę. Wspierają prawidłowy rozwój emocjonalny i społeczny, pomagają rozwijać samodyscyplinę, gratyfikują, dają przyjemność i satysfakcję. Najważniejszym problemem przy wykonywaniu wysiłku fizycznego u dzieci z cukrzycą jest ryzyko związane z wystąpieniem hipoglikemii (niedocukrzenia- stężenie glukozy we krwi mniejsze niż 60 mg%). Do działań w ramach samokontroli należą: badanie krwi i moczu, zapisywanie wyników badań, prawidłowa interpretacja wyników badań, prawidłowe komponowanie posiłków, prawidłowe i bezpieczne wykonywanie wysiłku fizycznego, obserwacja objawów jakie pojawiają się przy hipoglikemii i hiperglikemii. W każdej szkole powinien znajdować się „kącik” dla ucznia z cukrzycą, czyli ustronne miejsce, w którym dziecko z cukrzycą będzie mogło spokojnie, bezpiecznie i higienicznie wykonać badanie krwi oraz wykonać wstrzyknięcia insuliny.

OBJAWY HIPOGLIKEMII - niedocukrzenia:

1. Bładość skóry, nadmierna potliwość, drżenie rąk.
2. Ból głowy, ból brzucha.
3. Szybkie bicie serca.
4. Uczucie silnego głodu/wstręt do jedzenia.
5. Osłabienie, zmęczenie.
6. Problemy z koncentracją, zapamiętywaniem.
7. Chwiejność emocjonalna, nietypowe zachowanie dziecka.
8. Napady agresji lub wesołości.

9. Ziewanie/senność.
10. Zaburzenia mowy, widzenia i równowagi.
11. Zmiana charakteru pisma.
12. Uczeń nielogicznie odpowiada na zadawane pytania.
13. Kontakt ucznia z otoczeniem jest utrudniony lub traci przytomność.
14. Drgawki.

POSTĘPOWANIE PRZY HIPOGLIKEMII LEKKIEJ – dziecko jest przytomne, w pełnym kontakcie, współpracuje z nami, spełnia polecenia:

1. Sprawdzić poziom glukozy we krwi potwierdzając niedocukrzenie.
2. Podać węglowodany proste (sok owocowy, coca-cola, cukier spożywczy rozpuszczony w wodzie lub herbacie, glukoza w tabletkach, płynny miód).

NIE WOLNO

1. Zastępować węglowodanów prostych słodyczami zawierającymi tłuszcze, jak np. czekolada, ponieważ utrudniają one wchłanianie glukozy z przewodu pokarmowego).
2. Ponownie oznaczyć glikemię po 10-15 minutach.
3. Zawsze należy dążyć do ustalenia przyczyny niedocukrzenia.

POSTĘPOWANIE PRZY HIPOGLIKEMII ŚREDNIO-CIEŻKIEJ - dziecko ma częściowe zaburzenia świadomości, pozostaje w ograniczonym kontakcie z nami, potrzebuje bezwzględnej pomocy osoby drugiej:

1. Oznaczyć glikemię i potwierdzić niedocukrzenie.
2. Jeżeli dziecko może połykać podać do picia płyn o dużym stężeniu cukru (np. 3-5 kostek cukru rozpuszczonych w ½ szklanki wody, coli, soku).
3. Jeżeli dziecko nie może połykać postępujemy tak jak w przypadku glikemii ciężkiej.

POSTĘPOWANIE PRZY HIPOGLIKEMII CIĘŻKIEJ – dziecko jest nieprzytomne, nie ma z nim żadnego kontaktu, nie reaguje na żadne bodźce, może mieć drgawki. Dziecku, które jest nieprzytomne **NIE WOLNO** podawać niczego do picia ani do jedzenia do ust!!!:

1. Układamy dziecko na boku.
1. Wzywamy pogotowie ratunkowe.
2. Kontaktujemy się z rodzicami dziecka.
3. Dopiero gdy dziecko odzyska przytomność (po podaniu glukagonu powinno odzyskać przytomność po kilkunastu minutach) i jeżeli dziecko będzie w dobrym kontakcie, można mu podać węglowodany doustnie (sok, cola, tabl. glukozy).

U dzieci leczonych pompą:

1. Zatrzymaj pompę.
2. Potwierdź hipoglikemię.
3. Jeżeli dziecko jest przytomne podaj węglowodany proste.
4. Oczekaj 10-15 minut i zbadaj ponownie poziom glukozy we krwi, jeżeli nie ma poprawy podaj ponownie cukry proste.
5. Jeżeli objawy ustąpią i kontrolny pomiar glikemii wskazuje podnoszenie się stężenia glukozy, włącz pompę i podaj kanapkę lub inne węglowodany złożone.
6. Jeżeli dziecko jest nieprzytomne lub ma drgawki połóż je w pozycji bezpiecznej, podaj domięśniowo zastrzyk z glukagonu i wezwij karetkę pogotowia.

Po epizodzie hipoglikemii nie zostawiaj dziecka samego! Dziecko nie może podejmować wysiłku fizycznego dopóki wszystkie objawy hipoglikemii nie ustąpią!

OBJAWY HIPERGLIKEMII

1. Wzmoczone pragnienie, potrzeba częstego oddawania moczu.
2. Rozdrażnienie, zaburzenia koncentracji.
3. Złe samopoczucie, osłabienie, przygnębienie, apatia.

Jeżeli do ww. objawów dołączą:

1. ból głowy, ból brzucha.
2. nudności i wymioty.
3. ciężki oddech.

może to świadczyć o rozwoju kwasicy cukrzycowej.

Należy wtedy niezwłocznie zbadać poziom glukozy i skontaktować się z rodzicami lub wezwać pogotowie.

POSTĘPOWANIE PRZY HIPERGLIKEMII

1. Podajemy insulinę (tzw. dawka korekcyjna),
2. Uzupełniamy płyny (dziecko powinno dużo pić, przeciętnie 1 litr w okresie 1,5-2 godz., najlepszym płynem jest niegazowana woda mineralna),
3. Samokontrola (badanie moczu na obecność cukromoczu i ketonurii, po około 1 godz. należy dokonać kontrolnego pomiaru glikemii),
4. W razie stwierdzenia hiperglikemii dziecko nie powinno jeść, dopóki poziom glikemii nie obniży się.

Niezbędnik szkolny, czyli co uczeń z cukrzycą zawsze powinien mieć ze sobą w szkole:

1. Pen – „wstrzykiwacz” z insuliną.
2. Pompę insulinową, jeżeli jest leczone przy pomocy pompy.
3. Nakłuwacz z zestawem igieł.
4. Glukometr z zestawem pasków oraz gazików.
5. Plastikowy pojemnik na zużyte igły i paski.
6. Drugie śniadanie lub dodatkowe posiłki przeliczone na wymienniki np. przeznaczone na „zabezpieczenie” zajęć wf w danym dniu.
7. Dodatkowe produkty – soczek owocowy, tabletki z glukozą w razie pojawienia się objawów hipoglikemii.
8. Telefon do rodziców.
9. Informację w postaci kartki lub bransoletki na rękę, która informuje, że dziecko choruje na cukrzycę.
10. Glukagon (zestaw w pomarańczowym pudełku).
11. Tabletki, które przyjmuje dziecko.

Szkolny kodeks praw dziecka z cukrzycą – każdemu dziecku z cukrzycą typu 1 należy zapewnić w szkole:

1. Możliwość zmierzenia poziomu glukozy na glukometrze w dowolnym momencie – także w trakcie trwania lekcji.
2. Możliwość podania insulin (jeżeli przyjmuje).
3. Możliwość zmiany zestawu infuzyjnego w przypadku leczenia osobista pompą insulinową w odpowiednich warunkach zapewniających bezpieczeństwo i dyskrecję.
4. Właściwe leczenie niedocukrzenia zgodnie ze schematem ustalonym z pielęgniarką szkolną i rodzicami dziecka.
5. Możliwość spożycia posiłków o określonej godzinie, a jeśli istnieje taka potrzeba, nawet w trakcie trwania lekcji.
6. Możliwość zaspokojenia pragnienia oraz możliwość korzystania z toalety, także w czasie trwania zajęć lekcyjnych.
7. Możliwość uczestniczenia w pełnym zakresie w zajęciach wychowania fizycznego oraz różnych zajęciach pozaszkolnych, np. wycieczkach turystycznych, zielonych szkołach.

DZIECKO Z PADACZKA

Padaczką określamy skłonność do występowania nawracających, nie prowokowanych napadów. Napadem padaczkowym potocznie nazywamy napadowo występujące zaburzenia w funkcjonowaniu mózgu objawiające się widocznymi zaburzeniami, zwykle ruchowymi. Niekiedy jedynym widocznym objawem napadu są kilkusekundowe zaburzenia świadomości. Napady padaczkowe dzieli się na napady pierwotnie uogólnione oraz napady częściowe (zlokalizowane).

Napady pierwotnie uogólnione - napady nieświadomości, najczęściej kilkusekundowa utrata kontaktu z otoczeniem. Atypowym napadom nieświadomości

mogą towarzyszyć mruganie lub gwałtowne ruchy o niewielkim zakresie w obrębie ust.

1. Napady atoniczne – napad spowodowany nagłym i krótkotrwałym obniżeniem napięcia mięśniowego w określonych grupach mięśni.
2. Napady toniczne – występuje głównie u małych dzieci zazwyczaj podczas zasypiania lub budzenia; charakteryzuje się nagłym, symetrycznym wzrostem napięcia mięśni w obrębie kończyn i tułowia.
3. Napady toniczno-kloniczne – w fazie tonicznej dochodzi do nagłej utraty przytomności, skurczu mięśni, zatrzymania oddechu; faza kloniczna charakteryzuje się rytmicznymi, gwałtownymi skurczami mięśni kończyn i tułowia, następnie przechodzi w kilkuminutową śpiączkę.
4. Napady kloniczne – napady głównie u niemowląt i małych dzieci, częściej w przebiegu gorączki, cechują je symetryczne skurcze mięśni kończyn występujące seriami.
5. Napady miokloniczne - charakteryzują się gwałtownymi synchronicznymi skurczami mięśni szyi, obręczy barkowej, ramion i ud przy względnie zachowanej świadomości chorego.

Napady częściowe

1. Napady częściowe z objawami prostymi –świadomość w czasie napadów jest na ogół zachowana, zwykle napady dotyczą określonej okolicy np. ręki lub ust.
2. Napady częściowe z objawami złożonymi – niektórym napadom mogą towarzyszyć zaburzenia świadomości o charakterze omamów i złudzeń; pacjent ma wrażenie, że już znajdował się w danej sytuacji życiowej lub przeciwnie, że nie zna sytuacji i przedmiotów, z którymi w rzeczywistości się już stykał, do tego typu napadów zaliczane są także napady psychoruchowe z towarzyszącymi im różnymi automatyzmami (cmokanie), u dzieci mogą niekiedy występować napady nietypowe, manifestujące się klinicznie bólami brzucha, głowy, omdleniami, napadami lęku itp.
3. Napady częściowe wtórnie uogólnione – rozpoczyna się zwykle od napadowych mioklonicznych lub klonicznych skurczów ograniczonych do określonych grup mięśni, aby następnie rozprzestrzenić się i doprowadzić do wtórnie uogólnionego napadu toniczno-klonicznego (tzw. napadu dużego).

Zespoły padaczkowe wieku dziecięcego - zespół Westa, zespół Lennox-Gastaut, dziecięca padaczka nieświadomości (piknolepsja), padaczka Rolanda, młodzieńcza padaczka nieświadomości, zespół Janza, padaczka odruchowa, omdlenia odruchowe, napady rzekomopadaczkowe.

Leczenie padaczki jest procesem przewlekłym, wymaga systematycznego, codziennego podawania leków. Nagłe przerwanie leczenia, pominięcie którejś dawki, może zakończyć się napadem lub stanem padaczkowym. Z tego powodu tak ważne jest aby pacjent mógł systematycznie przyjmować leki. W trakcie włączania leczenia lub jego modyfikacji dziecko może wykazywać objawy senności, rozdrażnienia, zawrotów głowy.

W RAZIE WYSTĄPIENIA NAPADU NALEŻY

1. Przede wszystkim zachować spokój.
2. Ułożyć chorego w bezpiecznym miejscu w pozycji bezpiecznej, na boku.
3. Zabezpieczyć chorego przed możliwością urazu w czasie napadu – zdjąć okulary, usunąć z ust ciała obce, podłożyć coś miękkiego pod głowę.
4. Asekurować w czasie napadu i pozostać z chorym do odzyskania pełnej świadomości.

NIE WOLNO

1. Podnosić pacjenta.
2. Krępować jego ruchów.
3. Wkładać czegokolwiek między zęby lub do ust.

Pomoc lekarska jest potrzebna, jeżeli był to pierwszy napad w życiu lub napad trwał dłużej niż 10 minut albo jeśli po napadzie wystąpiła długo trwająca gorączka, sugerująca zapalenie opon mózgowo-rdzeniowych. Dzieciom chorym na padaczkę trudniej jest wykorzystać w pełni swoje możliwości edukacyjne z przyczyn medycznych i społecznych. Narażone są na wyższy poziom stresu wynikający z obawy przed napadem i komentarzami, stąd też częściej występują u nich cechy zespołu nadpobudliwości psychoruchowej, trudności w czytaniu i pisaniu oraz inne trudności szkolne. W razie narastających trudności szkolnych, trzeba zapewnić dziecku możliwość douczania, zorganizować odpowiednio czas na naukę, z częstymi przerwami na odpoczynek, modyfikować i zmieniać sposoby przyswajania wiadomości szkolnych. Nie należy z zasady zwalniać dziecka z zajęć wychowania fizycznego ani z zabaw i zajęć ruchowych w grupie rówieśników. Należy jedynie dbać o to, aby nie dopuszczać do nadmiernego obciążenia fizycznego i psychicznego. Gdy zdarzają się napady, dziecko powinno mieć zapewnioną opiekę w drodze do i ze szkoły.

DZIECKO Z HEMOFILIA

Hemofilia jest wrodzoną skazą krwotoczną związaną z niedoborem czynnika VIII lub IX krzepnięcia krwi. W zależności od tego rozróżniamy hemofilie A lub B.

Ciężka postać hemofilii – występują krwawienia do mięśni i stawów, duże podskórne wylewy, krwawienia z nosa. Krwawienia wewnętrzne są bolesne. Początkowym objawem może być uczucie rozpierania w stawie, drętwienia, mrowienia. Najlepiej, jeżeli wówczas zostanie podany koncentrat czynnika krzepnięcia krwi. Jeżeli leczenie zostanie odroczone powiększa się objętość stawu, pojawia się silna bolesność oraz przykurcz w stawie.

Umiarkowana i łagodna postać choroby – krwawienia są mniej częste, nie powodują zwykle trwałych zmian w stawach, zwykle wyraźny uraz poprzedza krwawienie.

Choroba nie ma wpływu na funkcjonowanie społeczne ani nie wpływa negatywnie na rozwój intelektualny. Funkcjonowanie emocjonalne może nie być zaburzone. Jednak, zwłaszcza w ciężkiej postaci choroby, dziecko może czuć się gorsze, ponieważ nie może robić tego wszystkiego, co dziecko zdrowe np. grać w piłkę nożną. Wie, że może to spowodować krwawienie do stawu lub mięśni i związany z tym ból, konieczność leczenia dożylnego,

czasami hospitalizacji.

NAKAZY, ZAKAZY, OGRANICZENIA:

1. Dziecko nie powinno być narażone na urazy spowodowane np. śliską podłogą, przepychającym się tłumem dzieci,
2. W szkole musi mieć do chodzenia wygodne obuwie usztywniające staw skokowy, na nie śliskiej podeszwie,
3. Jeżeli dziecko jest sprawne ruchowo może biegać i skakać,
4. Inne dzieci muszą wiedzieć, że nie można chorego kolegi bić, popychać, podstawiać mu nogi,
5. Udział w lekcjach wf musi być ograniczony – bezpieczna jest gimnastyka, pływanie i gra w ping-ponga,
6. Dziecko może bez ograniczeń rysować, lepić z gliny, malować,
7. Należy rozwijać te sfery aktywności intelektualnej i ruchowej dziecka, w których ono się wyróżnia,
8. Dziecku choremu na hemofilię nie wolno podawać żadnych leków domięśniowo, ani stosować preparatów kwasu acetylosalicylowego.

NA CO NALEŻY ZWRACAĆ UWAGĘ W SZKOLE:

1. Nagłe dolegliwości bólowe ze strony kończyn dolnych lub górnych, utykanie,
2. Bóle brzucha lub głowy, wymioty,
3. Krwawienie z jamy ustnej lub nosa, zblednięcie.

Dziecko chore na hemofilię nie wymaga specjalnego traktowania przez nauczyciela w klasie. Powinno brać udział w wycieczkach szkolnych, wyjazdach do teatru czy kina. Przed wyjazdem wskazane jest profilaktyczne podanie czynnika krzepnięcia u dziecka z ciężką postacią choroby.

PIERWSZA POMOC:

1. W przypadku urazu/bólu należy oziębic dotkniętą część ciała przez przyłożenie lodu, zimnego okładu żelowego lub chustki zmoczonej w zimnej wodzie,
2. Posadzić/położyć w pozycji dla dziecka wygodnej,
3. Najczęściej należy podać czynnik krzepnięcia krwi.

Jeżeli dziecko wymiotuje, ma bóle głowy, zaburzenia świadomości lub drgawki powinno się je położyć na boku i wezwać pogotowie, zawiadomić rodziców; jeżeli dziecko skarża się na ból kończyny górnej lub dolnej nie powinno nią poruszać, wskazane jest unieruchomienie.

Główne sposoby pomocy przewlekle choremu dziecku możliwe do zrealizowania na terenie szkoły:

1. Zapewnienie poczucia bezpieczeństwa psychicznego i fizycznego.
2. Pomoc w pokonywaniu trudności, uczenie nowych umiejętności.
3. Budowanie dobrego klimatu i przyjaznych relacji klasowych.
4. Przygotowanie uczniów zdrowych na spotkanie chorego kolegi. Traktowanie chorego dziecka jako pełnoprawnego członka klasy.
5. Uwrażliwianie dzieci zdrowych na potrzeby i przeżycia dziecka chorego.
6. Uwrażliwianie dziecka chorego na potrzeby i przeżycia innych uczniów.
7. Motywowanie do kontaktów i współdziałania z innymi dziećmi,
8. Rozwijanie zainteresowań, samodzielności dziecka.
9. Dostarczanie wielu możliwości do działania i osiągania sukcesów.
10. Motywowanie do aktywności.

POSTĘPOWANIE W PRZYPADKU ŚMIERCI UCZNIA

1. W przypadku wpłynięcia informacji o śmierci ucznia Dyrektor szkoły informuje Radę Pedagogiczną i udaje się do Rodziców ucznia w celu wsparcia rodziny .
2. Dyrektor szkoły informuje o zaistniałym zdarzeniu w formie pisemnej Organ prowadzący szkołę oraz Kuratorium Oświaty.
3. Wychowawca klasy ucznia, który zmarł lub zginął organizuje zebranie z rodzicami, psychologiem szkolnym i dyrektorem w celu poinformowania rodziców o zdarzeniu oraz udzieleniu wskazówek rodzicom dotyczących przekazania informacji swoim dzieciom.
4. Dyrektor Szkoły, pedagog i psycholog szkolny współpracuje z PPP w zakresie udzielenia pomocy psychologiczno – pedagogicznej rodzinie.
5. Psycholog szkolny przygotowuje pisemne informacje dla wychowawców i udziela instruktażu wychowawcom na temat sposobu przeprowadzenia rozmowy z uczniami. Każdy wychowawca przeprowadza rozmowę ze swoją klasą.
6. Po pogrzebie dziecka klasa chłopca objęta jest pomocą psychologa a wszelkie niepokojące zachowania innych uczniów w szkole

mogące wynikać z przeżyć związanych ze śmiercią ucznia zgłaszać do psychologa lub pedagoga szkolnego.

7. Dyrektor szkoły proponuje Rodzicom zmarłego chłopca pomoc psychologa szkolnego, pedagoga lub wskazuje instytucje udzielające pomocy psychologicznej lub psychiatrycznej a pomoc ta udzielana jest na wyraźne życzenie zainteresowanego.

8. W sytuacji kryzysowej pedagog i psycholog szkolny oraz wychowawca są w gotowości do podejmowania działań związanych z zaistniałą sytuacją.

ORGANIZACJA I ŚWIADCZENIE POMOCY PSYCHOLOGICZNO - PEDAGOGICZNEJ

1. W szkole organizuje się pomoc psychologiczno – pedagogiczną. Pomoc udzielana jest uczniom, rodzicom, nauczycielom.
2. Wszelkie formy świadczonej pomocy psychologiczno – pedagogicznej w szkole są bezpłatne, a udział ucznia w zaplanowanych zajęciach w ramach jej realizacji dobrowolny.
3. Pomoc psychologiczno – pedagogiczna polega na:
 - rozpoznawaniu i zaspokajaniu potrzeb rozwojowych i edukacyjnych ucznia,
 - rozpoznawaniu indywidualnych możliwości psychofizycznych ucznia,
 - rozpoznawaniu czynników środowiskowych wpływających na funkcjonowanie ucznia w szkole,
 - stwarzaniu warunków do aktywnego i pełnego uczestnictwa ucznia w życiu szkoły oraz w środowisku społecznym,
 - rozpoznawaniu przyczyn trudności w opanowaniu umiejętności i wiadomości przez ucznia,
 - wspieraniu ucznia z wybitnymi uzdolnieniami,
 - opracowaniu i wdrażaniu indywidualnych programów edukacyjno – terapeutycznych dla uczniów niepełnosprawnych, uczniów zagrożonych niedostosowaniem społecznym, uczniów niedostosowanych społecznie,
 - prowadzenie edukacji prozdrowotnej i promocji zdrowia wśród uczniów i rodziców,
 - podejmowaniu działań wychowawczych i profilaktycznych wynikających z programu wychowawczo – profilaktycznego szkoły oraz wspieraniu nauczycieli w tym zakresie,

- wspieraniu uczniów w dokonywaniu wyboru kierunku dalszego kształcenia, zawodu i planowania kariery zawodowej oraz udzielania informacji w tym kierunku,
- wspieraniu nauczycieli i rodziców w działaniach wyrównujących szanse edukacyjne dzieci,
- udzielaniu nauczycielom pomocy w dostosowaniu wymagań edukacyjnych wynikających z realizacji programów nauczania do indywidualnych potrzeb psychofizycznych i edukacyjnych ucznia,
- wspieraniu nauczycieli i rodziców w rozwiązywaniu problemów wychowawczych,
- umożliwianiu rozwijania umiejętności wychowawczych rodziców i nauczycieli,
- podejmowaniu działań mediacyjnych i interwencyjnych w sytuacjach kryzysowych.

4. Pomoc psychologiczno – pedagogiczna świadczona jest uczniom, gdy jej potrzeba zorganizowania wynika w szczególności z:

- niepełnosprawności ucznia,
- niedostosowania społecznego,
- zagrożenia niedostosowaniem społecznym,
- zaburzeń zachowania lub emocji,
- szczególnych uzdolnień,
- specyficznych trudności w uczeniu się,
- deficytów kompetencji i zaburzeń sprawności językowych,
- choroby przewlekłej,
- sytuacji kryzysowych lub traumatycznych,
- niepowodzeń edukacyjnych,
- zaniedbań środowiskowych związanych z sytuacją bytową ucznia i jego rodziny, sposobem spędzania czasu wolnego i kontaktami środowiskowymi,
- trudności adaptacyjnych związanych z różnicami kulturowymi lub ze zmianą środowiska edukacyjnego, w tym związanych z wcześniejszym kształceniem za granicą.

5. O udzielenie pomocy psychologiczno – pedagogicznej mogą wnioskować:

- rodzice ucznia/opiekunowie prawni,
- uczeń,

- dyrektor szkoły,
- nauczyciele prowadzący zajęcia z uczniem oraz zatrudnieni w szkole specjaliści,
- poradnia psychologiczno–pedagogiczna,
- pomoc nauczyciela, asystent nauczyciela, wychowawca świetlicy,
- pracownik socjalny,
- asystent rodziny,
- kurator sądowy,
- organizacje pozarządowe lub instytucje działające na rzecz rodziny, dzieci i młodzieży.

6. Formy pomocy psychologiczno-pedagogicznej.

Pomocy psychologiczno–pedagogicznej udzielają:

- nauczyciele w bieżącej pracy z uczniem, w tym nauczyciel współorganizujący proces kształcenia
- specjaliści wykonujący w szkole zadania z zakresu pomocy psychologiczno–pedagogicznej: **pedagog szkolny, pedagog specjalny, psycholog szkolny, logopeda, terapeuta pedagogiczny, doradca zawodowy**
- pracownicy szkoły poprzez zintegrowane oddziaływanie na ucznia,

Pomoc psychologiczno–pedagogiczna w szkole realizowana przez każdego nauczyciela w bieżącej pracy z uczniem polega w szczególności na:

- dostosowaniu wymagań edukacyjnych do możliwości psychofizycznych ucznia i jego potrzeb,
- rozpoznaniu sposobu uczenia się ucznia i stosowanie skutecznej metodyki nauczania,
- indywidualizacji pracy podczas zajęć obowiązkowych i dodatkowych,

Pomoc psychologiczno–pedagogiczna świadczona jest również w formach zorganizowanych w ramach godzin przeznaczonych na te zajęcia i ujętych w arkuszu organizacyjnym szkoły; w zależności od potrzeb i możliwości organizacyjnych mogą to być:

zajęcia dydaktyczno – wyrównawcze

adresaci	uczniowie przejawiający trudności w nauce, w szczególności w spełnieniu wymagań edukacyjnych wynikających z podstawy programowej kształcenia ogólnego dla danego etapu edukacyjnego
zadania	pomoc uczniom w nabywaniu wiedzy i umiejętności określonych w podstawie programowej kształcenia ogólnego
podstawa udzielenie	na wniosek wychowawcy lub innego nauczyciela przedmiotu, wniosek rodzica, ucznia, opinii PPP
prowadzący	nauczyciele i specjaliści posiadający kwalifikacje właściwe do prowadzonych zajęć
czas trwania jednostki zajęć	45 minut
liczba uczestników	maksimum 8 osób
okres udzielania ppp	zgodnie z decyzją dyrektora
zajęcia rozwijające uzdolnienia	
adresaci	uczniowie szczególnie uzdolnieni
zadania	rozwijanie zainteresowań i talentów uczniów
podstawa udzielenie	na wniosek wychowawcy lub innego nauczyciela przedmiotu, wniosek rodzica, ucznia, opinii PPP o szczególnych uzdolnieniach

prowadzący	nauczyciele i specjaliści posiadający kwalifikacje właściwe do prowadzonych zajęć
czas trwania jednostki zajęć	45 minut
liczba uczestników	maksimum 8 osób
okres udzielania ppp	zgodnie z decyzją dyrektora

zajęcia rozwijające kompetencje emocjonalno – społeczne oraz inne o charakterze terapeutycznym

adresaci	uczniowie z dysfunkcjami i zaburzeniami utrudniającymi funkcjonowanie społeczne
zadania	eliminowanie zaburzeń funkcjonowania społecznego
podstawa udzielenie	opinia PPP, orzeczenie PPP, wnioski specjalisty
prowadzący	nauczyciele i specjaliści posiadający kwalifikacje właściwe do prowadzonych zajęć
czas trwania jednostki zajęć	45 minut (w uzasadnionych przypadkach dopuszcza się prowadzenie zajęć w czasie krótszym niż 45 min, z zachowaniem ustalonego dla ucznia łącznego tygodniowego czasu tych zajęć)
liczba uczestników	maksimum 10 osób
okres udzielania ppp	zgodnie z decyzją dyrektora

zajęcia logopedyczne

adresaci	uczniowie z deficytami kompetencji i zaburzeniami sprawności językowej
zadania	eliminowanie zaburzeń funkcjonowania zaburzeń mowy
podstawa udzielenie	opinia PPP, orzeczenie PPP, wnioski specjalisty po badaniach przesiewowych
prowadzący	nauczyciele i specjaliści posiadający kwalifikacje właściwe do prowadzonych zajęć
czas trwania jednostki zajęć	45 minut (w uzasadnionych przypadkach dopuszcza się prowadzenie zajęć w czasie krótszym niż 45 min, z zachowaniem ustalonego dla ucznia łącznego tygodniowego czasu tych zajęć)
liczba uczestników	maksimum 4 osób
okres udzielania ppp	zgodnie z decyzją dyrektora

7. Inne formy pomocy psychologiczno–pedagogicznej, to:

- inne zajęcia terapeutyczne: terapia pedagogiczna, terapia Biofeedback, terapia Metodą Warnkego
- zajęcia związane z wyborem kierunku kształcenia i zawodu,
- porady i konsultacje dla uczniów – udzielane i prowadzone przez pedagoga i psychologa szkolnego,
- porady, konsultacje, warsztaty i szkolenia dla nauczycieli,
- warsztaty dla uczniów,
- organizacja kształcenia w formie zindywidualizowanej ścieżki kształcenia na podstawie opinii PPP dla uczniów, którzy w szczególności na stan zdrowia mają ograniczone możliwości uczestniczenia we wszystkich zajęciach lekcyjnych.

Organizacja pomocy psychologiczno–pedagogicznej uczniom

1. W szkole pomoc psychologiczno–pedagogiczna udzielana jest uczniom:
 - posiadającym orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego – na podstawie tego orzeczenia oraz ustaleń zawartych w Indywidualnym Programie Edukacyjno – Terapeutycznym,
 - posiadającym opinię PPP, w tym poradni specjalistycznej o specyficznych trudnościach w uczeniu się lub inną opinię poradni,
 - posiadającym orzeczenie o potrzebie indywidualnego nauczania – na podstawie tego orzeczenia,
 - nieposiadającym orzeczenia lub opinii, ale dla których na podstawie rozpoznania indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych oraz indywidualnych możliwości psychofizycznych ucznia dokonanego przez nauczycieli i specjalistów koniecznym jest zorganizowanie form pomocy w bieżącej pracy z uczniem.
2. Nauczyciele pracujący z grupą uczniów prowadzą wnikliwą obserwację pedagogiczną, która polega na obserwacji zachowań, obserwacji relacji poszczególnych uczniów z innymi, analizują postępy w rozwoju związane z edukacją i rozwojem społecznym, analizują wytwory ucznia, opinie z poradni. Na podstawie wyników obserwacji wstępnie definiują trudności/ zdolności lub zaburzenia.
3. W przypadku stwierdzenia, że uczeń ze względu na potrzeby rozwojowe lub edukacyjne oraz możliwości psychofizyczne wymaga objęcia pomocą psychologiczno–pedagogiczną odpowiednio nauczyciel, wychowawca lub specjalista niezwłocznie udziela tej pomocy w bieżącej pracy z uczniem i informuje o tym wychowawcę klasy.
4. Wychowawca klasy przekazuje tę informację pozostałym nauczycielom pracującym z uczniem, w przypadku gdy stwierdzi taką potrzebę.
5. Wychowawca klasy informuje rodziców ucznia o potrzebie objęcia pomocą psychologiczno–pedagogiczną ich dziecka. Informacja jest przekazywana w formie pisemnej lub w trakcie indywidualnej rozmowy z rodzicem.
6. Wychowawca ma prawo zwołać zebranie wszystkich nauczycieli uczących w oddziale w celu: skoordynowania działań w pracy z uczniem, zasięgnięcia opinii nauczycieli, wypracowaniu wspólnych zasad postępowania wobec ucznia, ustalenia form pracy z uczniem, dostosowania metod i form pracy do potrzeb i możliwości ucznia.
7. Po dokonanych ustaleniach zespołu nauczycielskiego lub zebraniu opinii od poszczególnych nauczycieli, wychowawca proponuje formy psychologiczno–pedagogicznej świadczonej poszczególnym uczniom. Propozycję przedstawia dyrektorowi szkoły.
8. Wychowawca przy poszczególnych czynnościach współpracuje z rodzicami /opiekunami prawnymi ucznia i ze specjalistami zatrudnionymi w szkole.
9. Wymiar godzin poszczególnych form udzielania uczniowi pomocy psychologiczno–pedagogicznej ustala dyrektor szkoły, biorąc pod uwagę wszystkie godziny, które w danym roku szkolnym mogą być przeznaczone na realizację tych form.

10. O ustalonych dla ucznia formach, okresie udzielania pomocy psychologiczno–pedagogicznej oraz wymiarze godzin, w których poszczególne formy będą realizowane niezwłocznie zawiadamia się rodziców w formie pisemnej. Wychowawca klasy wpisuje powyższą informację w dzienniku wychowawcy, zaś rodzic własnoręcznym podpisem potwierdza otrzymanie informacji.
11. Rodzic ma prawo do odmowy świadczenia pomocy psychologiczno–pedagogicznej swojemu dziecku. Brak zgody potwierdza podpisem w dzienniku wychowawcy.
12. Wychowawca klasy jest koordynatorem wszelkich działań związanych z organizacją i świadczeniem pomocy psychologiczno–pedagogicznej swoim wychowankom. Współpracuje ściśle w tym zakresie z pedagogiem i psychologiem szkolnym.
13. Każdy nauczyciel i specjalista zatrudniony w szkole ma obowiązek włączyć się w realizację zintegrowanych, wspólnie wypracowanych form i metod wspierania ucznia.
14. Nauczyciele opracowują dostosowania metod i form pracy z uczniem, zgodnie z zaleceniami opinii lub orzeczenia poradni psychologiczno–pedagogicznej.
15. Nauczyciele opracowują programy zajęć dla ucznia lub grupy uczniów objętych ustalonymi formami w okresie udzielania pomocy psychologiczno–pedagogicznej.
16. W przypadku, gdy pomimo udzielanej uczniowi pomocy psychologiczno–pedagogicznej nie nastąpiła poprawa w funkcjonowaniu ucznia w szkole dyrektor szkoły, za zgodą rodziców występuje do poradni psychologiczno–pedagogicznej o przeprowadzenie diagnozy i wskazanie problemu rozwiązania ucznia.
17. W przypadku ucznia posiadającego orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego ustalone przez dyrektora szkoły formy, sposoby i okres udzielania pomocy psychologiczno–pedagogicznej oraz wymiar godzin, w którym poszczególne formy pomocy będą realizowane są uwzględnione w Indywidualnym Programie Edukacyjno–Terapeutycznym (IPET); dokument ten tworzy się w oparciu o przeprowadzoną Wielospecjalistyczną Ocenę Poziomu Funkcjonowania Ucznia (WOPFU).
18. W szkole organizuje się kółka zainteresowań zgodnie z zainteresowaniami i uzdolnieniami uczniów.
19. Organizowanie w szkole konkursy, olimpiady, turnieje stanowią formę rozwoju uzdolnień i ich prezentacji.
20. Podczas nauki zdalnej, zaplanowane formy pomocy psychologiczno–pedagogicznej są kontynuowane w miarę możliwości w formie online. Nauczyciel, specjalista pracujący z uczniem wykorzystuje dostępne dla niego i ucznia komunikatory. Każdy nauczyciel jest zobowiązany do monitorowania niepokojących zachowań uczniów wynikających z przymusowej izolacji od środowiska szkolnego i szybką interwencję w trybie online lub bezpośredniego kontaktu z uczniem i rodzicem w sytuacji kryzysowej (Szkolny System Udzielania Pomocy Psychologiczno–Pedagogicznej) oraz niezwłocznego powiadomienia pedagoga i psychologa szkolnego oraz

dyrektora szkoły. Inne formy pomocy, takie jak porady i konsultacje prowadzone są w miarę potrzeb zarówno dla uczniów, nauczycieli jak i rodziców.

Dokumentowanie udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej:

1. Pedagog szkolny/psycholog szkolny opracowują zestawienie badań przebadanych uczniów w PPP wraz z diagnozą i zaleceniami do pracy i przekazuje wszystkim nauczycielom uczącym.
2. Pedagog szkolny/psycholog szkolny prowadzi rejestr form pomocy psychologiczno-pedagogicznej uczniom z trudnościami oraz formami wspierającymi uzdolnienia.
3. Nauczyciele i specjaliści prowadzą dzienniki zajęć dydaktyczno- wyrównawczych i specjalistycznych oraz innych zajęć: wpisuje się nazwiska i imiona uczniów, indywidualny program pracy z uczniem, w przypadku zajęć grupowych – program pracy grupy, tematy przeprowadzonych zajęć, ocenę postępów i wnioski dotyczące dalszej pracy, oraz odnotowuje się obecność uczniów na zajęciach i dokonują okresowej oceny efektywności podjętych działań w ramach udzielanej pomocy.
4. Wychowawca klasy prowadzi dziennik wychowawczy i dziennik dotyczący udzielania pomocy psychologiczno- pedagogicznej, w których dokumentuje pomoc udzielaną uczniowi w szkole, kontakty z rodzicami, nauczycielami i specjalistami.
5. Każdy wychowawca klasy prowadzi Indywidualne Teczki Uczniów, w których gromadzi wszelką dokumentację ucznia.
6. Wychowawca klasy w sprawozdaniu z klasyfikacji śródrocznej wykazuje uczniów zakwalifikowanych na zespoły wyrównawcze na następny etap edukacyjny.
7. Dyrektor szkoły prowadzi rejestr uczniów, którzy będą objęci pomocą psychologiczno- pedagogiczną i organizuje zajęcia na terenie szkoły.

PROCEDURA WYDAWANIA OPINII O UCZNIU DO INSTYTUCJI

WSPOMAGAJĄCYCH PROCES WYCHOWAWCZY

1. Opinie o uczniach są przygotowywane przez nauczycieli, wychowawców, psychologa, pedagoga szkolnego.
2. Opinie przygotowuje się na prośbę/wniosek :
 - rodziców lub opiekunów prawnych (za zgodą obojga rodziców)
 - Poradni Psychologiczno–Pedagogicznej bądź innej poradni specjalistycznej,
 - Sądu Rejonowego
 - innych instytucji wspomagających: Policji, GOPS-u, Urzędu Gminy, PCPR itp.
3. Rodzic ubiegający się o wydanie opinii powinien we wniosku do dyrektora szkoły określić cel wydania opinii
4. W przypadku rozvodu rodziców o wydawanych opiniach informujemy drugiego rodzica , który ma pełną władzę rodzicielską
5. Opinię przygotowujemy w terminie 14 dni od wpłynięcia do sekretariatu szkoły pisemnego wniosku, prośby o jej sporządzenie
6. Opinie przygotowuje się w co najmniej dwóch egzemplarzach z podpisem osoby sporządzającej opinię oraz pismo przewodnie podpisane przez dyrektora szkoły wraz z pieczęcią szkoły.
7. W opinii należy umieścić tylko te informacje, na które wychowawca, nauczyciel, psycholog bądź pedagog szkolny mają potwierdzenie w swojej dokumentacji.
8. Opinie sporządza się według następujących punktów:
 - na wniosek rodziców/opiekunów prawnych – załącznik nr 1
 - na wniosek Poradni Psychologiczno–Pedagogicznej – załącznik nr 2
 - na wniosek Policji, Sądu i Kuratorów – załącznik nr 3
 - na wniosek innych instytucji - według wzoru

Załącznik nr 1

Opinię na wniosek rodziców/opiekunów prawnych sporządzamy według następujących punktów:

1. Dane osobowe ucznia
2. Rozwój emocjonalno–społeczny
3. Stosunek ucznia do nauki i szkoły

Załącznik nr 2

Opinię do Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej sporządzamy według następujących punktów:

1. Dane osobowe ucznia
2. Rozwój emocjonalno–społeczny
3. Współpraca z rodzicami

4. Zaobserwowane zaburzenia i trudności
5. Formy pomocy psychologiczno–pedagogicznej na terenie szkoły

Załącznik nr 3

Opinię na wnioszek Policji, Sądu i Kuratorów sporządzamy według następujących punktów:

1. Dane o uczniu
2. Stosunek ucznia do nauki i szkoły
3. Przejawianie zachowań aspołecznych
4. Kultura osobista
5. Znajomość norm i zasad współżycia społecznego
6. Kontakty z rodzicami/opiekunami prawnymi
7. Zastosowane oddziaływania wychowawcze

**POSTĘPOWANIE W PRZYPADKU PODEJRZENIA,
ŻE UCZEŃ JEST OFIARĄ PRZEMOCY W RODZINIE**

Postanowienia ogólne.

1. „Przemoc w rodzinie to jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste członków rodziny, a także innych osób wspólnie zamieszkujących lub gospodarujących, w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające ich godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą”.
2. Formami przemocy w rodzinie jest: przemoc fizyczna, przemoc psychiczna, przemoc seksualna oraz inne zachowania tj. niszczenie lub uszkodzenie mienia, zabór lub przywłaszczenie mienia, groźba karalna, znieważenie, zmuszanie do picia alkoholu, zmuszanie do zażywania środków odurzających lub substancji psychotropowych oraz nie zleconych przez lekarza leków inne działające na szkodę najbliższych.

Postępowanie:

1. Nauczyciel, który powziął podejrzenie, iż wobec ucznia stosowana jest przemoc w domu (fizyczna, psychiczna, seksualna) niezwłocznie zgłasza podejrzenia pedagogowi lub psychologowi oraz dyrektorowi szkoły.
2. Pedagog/psycholog szkolny sporządza notatkę służbową, w której dokonuje opisu obrażeń dziecka lub jego niepokojących zachowań.
3. Pedagog/psycholog w porozumieniu z dyrektorem szkoły, w obecności wychowawcy przeprowadza rozmowę z rodzicami/opiekunami prawnymi dziecka. Informuje o podejrzeniu stosowania przemocy wobec dziecka i niedostatecznej nad nim opieki oraz o konsekwencjach prawnych takiego postępowania i wskazuje formy pomocy.
4. Pedagog sporządza notatkę z przeprowadzonej rozmowy, którą podpisują również rodzice/ opiekunowie prawni dziecka.
5. Jeżeli podejrzenia potwierdzają się lub istnieje uzasadniona obawa, że dziecko jest ofiarą przemocy, dyrektor szkoły podejmuje decyzję o wszczęciu procedury “Niebieska Karta - A” i “Niebieska Karta - B” z rodzicem chroniącym. Zawiadamia Prokuraturę i Policję.
6. W przypadku rodziny objętej dozorem, pedagog/psycholog niezwłocznie informuje kuratora.
7. Szkoła współpracuje z GOPS i innymi instytucjami działającymi na rzecz dzieci krzywdzonych (Centrum Pomocy Dzieciom “Szansa”), Policją, Sądem Rodzinnym.
8. Uczeń zostaje objęty pomocą psychologiczno - pedagogiczną.

POSTĘPOWANIE WOBEC OFIAR I SPRAWCÓW CYBERPRZEMOCY

Cyberprzemoc - stosowanie przemocy poprzez: prześladowanie, zastraszanie, nękanie, wyśmiewanie innych osób z wykorzystaniem Internetu i narzędzi typu elektronicznego takich jak: SMS, e-mail, witryny internetowe, fora dyskusyjne w internecie, portale społecznościowe i inne.

Formy cyberprzemocy

- rozsyłanie kompromitujących materiałów
- włamania na konta pocztowe i konta komunikatorów w celu rozsyłania kompromitujących wiadomości
- dalsze rozsyłanie otrzymanych danych i wiadomości jako zapisu rozmowy, czy kopii e-maila
- tworzenie kompromitujących i ośmieszających stron internetowych
- podszywanie się pod inne osoby
- wykluczanie z internetowych społeczności
- publikowanie poniżających, często wulgarnych komentarzy i postów
- flood, czyli przesyłanie wielkiej liczby wiadomości lub komentarzy które blokują skrzynkę odbiorcy.

Postępowanie:

1. Nauczyciel, któremu zgłoszony został przypadek cyberprzemocy, informuje o zdarzeniu wychowawcę, a ten pedagoga/psychologa szkolnego.
2. Wychowawca w porozumieniu z pedagogiem/psychologiem przeprowadza rozmowę z ofiarą cyberprzemocy, udziela jej wsparcia i porady, ustala okoliczności zdarzenia i ewentualnych świadków.
3. Wychowawca i pedagog/psycholog przy udziale nauczyciela informatyki zabezpieczają dowody i jeżeli to możliwe, ustalają tożsamość sprawcy cyberprzemocy.
4. Wychowawca w porozumieniu z pedagogiem/psychologiem informuje o zdarzeniu rodziców/ opiekunów prawnych poszkodowanego i sprawcy (jeżeli jest znany i nieletni).
5. Jeżeli sprawca cyberprzemocy jest uczniem szkoły, wychowawca postępuje zgodnie z zasadami oceny negatywnego zachowania zawartymi w WSO. Pedagog/psycholog przeprowadza rozmowę z uczniem, informując o konsekwencjach stosowania cyberprzemocy. Powiadamia rodzica/prawnego opiekuna.

6. W innych przypadkach pedagog/psycholog szkolny w porozumieniu z dyrektorem szkoły zawiadamia policję. Sporządza notatkę przechowywaną w dokumentacji pedagoga.
7. Wychowawca i pedagog/psycholog szkolny monitorują sytuację ucznia (ofiary), sprawdzając, czy nie są wobec niego podejmowane działania przemocowe bądź odwetowe ze strony sprawcy.

Zatwierdzone na posiedzeniu Rady Pedagogicznej

w dniu 14.09.2022 r.